52-76

Akbaba

— Memur katsayısı 10'a çıktı —

Boşuna değil...

Boşuna değil,
5 milyonu aşkın yurttaşımızın
açtırdıkları tasarruf hesabıyla
İş Bankası'nın
çatısı altında toplanmaları...
...5 milyonu aşkın tasarruf
sahibinin İş Bankası'na
inanmaları boşuna değil...
Boşuna değil,
İş Bankası'na gösterilen
bunca güven... bunca sevgi...

Siz de

onlara katılın.
Güveniniz için...
güvenli yarınlarınız için...

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Yeni Ajans 22 48-111

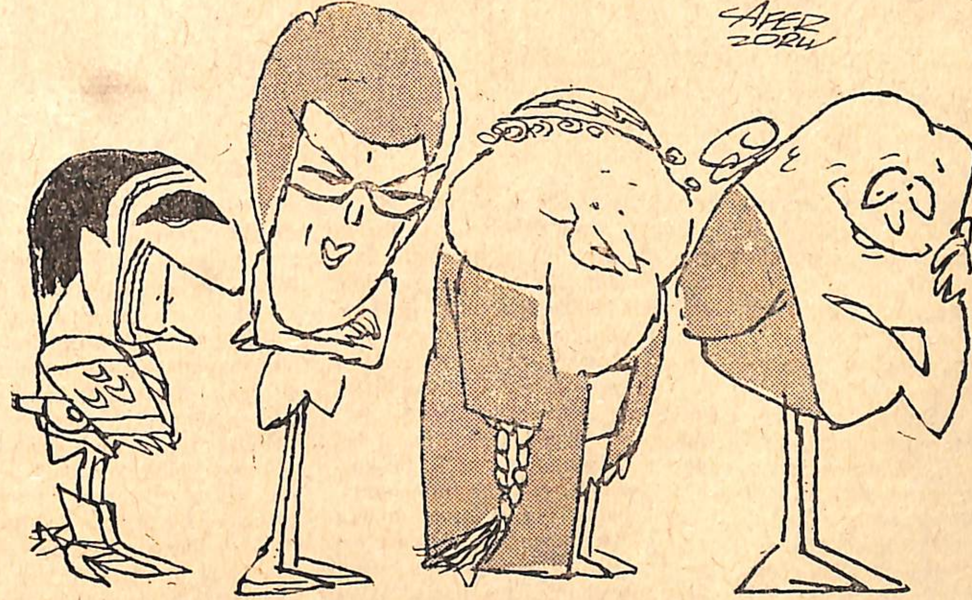

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 52 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 22 Aralık 1976 — Fiatı 250 Kuruş

— İktidar Üniversiteye el koymak istiyor —

El Ko mamulleri!...

AMERİKAN KAPUTU

GELİN, bu hafta tüm cansıkıntılarımızı unutalım. Siyasal cinayetleri, kapatılan üniversiteleri, Demirel'in abuk - sabuk demeçlerini, facia görünümünü alan trafiği, paraşütünü takmayı unutmuş paraşütçüye benzeyen paramızı, depremzedelerin karda kışta çektiklerini, yardım malzemesinden vurulan vurgunları ve bunlara benzer kanıksanmış konuları bir yana bırakalım.

Bunların yerine, hem ABD'de başa geçmek üzere olan yeni yönetimle ilişkilerimizi olumlu raya oturtacak, hem de birçok sorunumuzun çözümlenmesine yardımcı olacak bir öneri ortaya atalım.

Jack Anderson, Amerikan basınının en güçlü köşe yazarlarından biri. Kişisel haber alma örgütüyle birçok devlet kuruluşuna kök söktüren, CIA ile bile aşık atabilen, doğruluğunu somut kanıtlarla destekleyemeyeceği savlar öne sürmeyen, sırtını becerikli avukatlara dayamış bir gazeteci.

Anderson'un bir yazısından, Endonezya'da geçen garip olayları öğrenmek fırsatını bulduk.

Biliyorsunuz, ABD her yıl milyonlarca dolar değerinde doğum kontrol hapı, diafram, prezervatif, köpük, ve rahim içine yerleştirilen türden gebelik önleyicilerini dış yardım olarak yabancı ülkelere yollar.

Birkaç ay önce Endonezya'daki Amerikan Büyükelçisi, ellisekiz milyon prezervatifin kendisine gönderilmek üzere olduğunu öğreniyor. Karşılık olarak çektiği telgrafta, ülkedeki prezervatif kullanımını elinden geldiğince artırmaya çalışacağına söz veriyor. «Ama,» diyor, «zaten eldeki birikim, gereksinimi bol bol karşılar. Ne olur başka göndermeyin.»

Gerçekten de Büyükelçinin çarçabuk yaptığı hesaba göre, Endonezyalıların elinde üç yıllık stok var. Kısa bir süre sonra adamcağıza gelen ikinci bir haber, 1977 yılında bir elli milyon prezervatifin daha bu ülkeye ulaşacağı yolunda. Büyükelçi başını yolmasın da ne yapsın?.

İşin aslı, kapitalizm çarkındaki bir bozukluktan başka bir şey değil. Amerika'nın sözde uluslararası kalkınma için kurulmuş yardım örgütü AİD'in yetkilileri, karşılarına iyi bir fiyat çıkınca, gereksinme oranını bir yana bırakıp alabildikleri kadarını satın alıyorlar bu maldan. Sonuç olarak da, dünya çevresindeki Amerikan elçileri, gırtlaklarına dek prezervatife gömülüyor.

....

Öteki ülkelerin insanlarının üremeleri konusuyla öteden beri yakından ilgilenen Sam Amca'nın ilk işgüzarlığı değil bu. Bir süre önce Güney Amerika ülkelerinde bastırılan resimli bir kitap var. Konusu doğum kontrolu. Kapağında Meryem Ana'nın resmi. Başlığı da şu:

«Küçük Bakire, sen ki günah işlemeden gebe kaldın, benim gebe kalmadan günah işlememe yardım et.»

....

Şimdi, önerimiz şu: Gereksinme fazlası prezervatiflerin tümünü biz alalım. İlkin, güç bir durumdan kurtarmış olacağımız Carter yönetimi bize borçlu kalır. Silâh istediğimizde silâh, para istediğimizde de para verir. Sonra, tüm bu prezervatifleri olumlu ve yaratıcı bir biçimde kullanmakla kendimize sayısız yararlar sağlarız.

Bunların bir bölümünü, yapılış amacına uygun olarak kullanırız. Çünkü ülkemizdeki nüfus artışının denetimi gerekli gerçekten.

Arta kalanlara gelince...

Şişirip bayram yerlerinde balon diye satarız.

Sular kesildiğinde kullanmak üzere suyla doldurup duvara asarız.

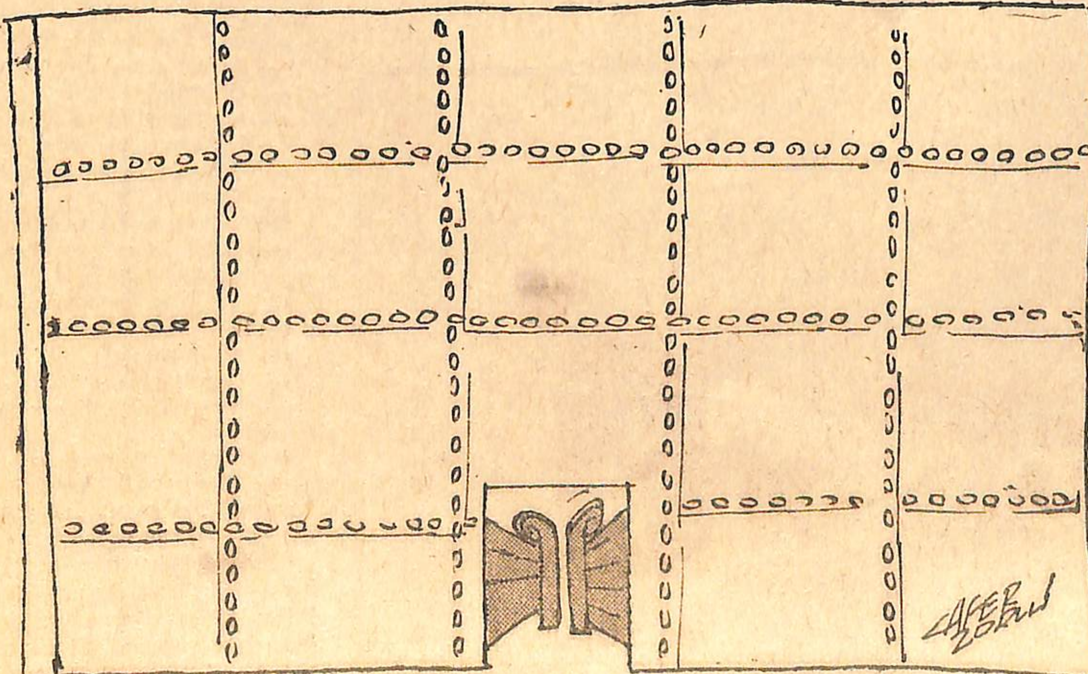
Susturmak istediğimiz kalemlere kılıf yaparız.

Çorap diye ayağımıza giyeriz.

Ve en önemlisi, çevremizde dönenleri görüp duymamak için, torba gibi kafamıza geçiririz.

AKBABA

— Ruslar da Kovboy filmi çevirdi —

DEMİRPERDE!...

deliriver babacığım

İBRAHİM KAYNAR

KAPIYI açınca annemi karşımda buldum. Evde giydiği kılığı, saçları darmadağınık. Aklım başımdan gitti.

— Babam nerde anne? Birşey mi var?

— Heyecanlanma oğlum, sakin ol... Dedi annem.

Babam emekli. Otuzaltı yıl memurluktan sonra emekli oldu. Şekeri var, kalbi var, romatizması var, bir türlü önüne geçemediğimiz akşamcılığı var. Bizleri yetiştirinceye kadar çok çile çekti. Emekliliğinde olsun yaşamın tadını almadan gidiverecek diye ödümüz kopuyor.

— Ne var anne? Niye geldin? Babam nerede? Diye sorularımı yineledim.

— Sorma oğlum, dedi, annem. Babana bir hâl oldu bu gece, çabuk ceketini giy de gidelim.

Babamlar bir sokak ötemizde oturuyorlar. Annem böyle acele acele geldiğine göre muhakkak birşey var. Yüreğim kürp kürp atmaya başladı. Hem gidiyoruz hem anamı sıkıştırıyorum. «Allahını seversen söyle anne, ne var? N'oldu? Allahını seversen anne...»

— Vallahi bir şey yok diyor annem, az önce eniştenle ablanı çağırtırdı, şimdi de seni istiyor.

— N'oldu? Kriz falan mı geldi?

— Hayır... Çok iyiydi. Akşam üzeri geldi kahveden. Rakı almış, çingene palamudu almış... Getirip mutfağa bıraktı. «Bol soğan salatası yap, üstüne roka serpiştir» dedi.

Ben yemeği hazırlarken fileden gazetelerini alıp salona geçti. Balığı kızarttım. Salatayı hazırladım, balkonda küçük bir sandığa yeşil soğan ekmişti, onun yeşillerinden çimdikledim, peynir, zeytin, turşu Tanrı ne verdiyse sofrayı hazırladım. Bilirsin rakıyı yemekden önce alır. Soğumasın diye balığın üzerini kapattım. Rakısını, suyunu önüne koydum. Her seferinde «Yaşşa hanım!», «Nurol hanım!» diye nara atarak rakısını içen adam elindeki gazeteyi yavaşça yanına bırakıp usul usul rakısını yudumlamaya başladı. Ben Allah Allah, nesi var acaba?» derken birinci kadehini bitirdi. Elini işşeye uzattı, «Haydi bu akşamlık karışmayayım» deyip sesimi çıkarmadım. Yine sofraya hiç bakmadan gözü yanıbaşındaki gazetede rakısını süze süze içmeye başladı. Her zaman bol suyla içerdi, bu akşam hiç su içmiyor. «Peynir ye» diye peynir tabağını elinin altına sürdüm, beni duymadı bile. Gözü gazetede ikinci kadehi de bitirdi. Hiç ara vermeden yeniden rakı doldurdu. «Yeter Rafet» diyecek oldum, gözlerini belertip belertip ters ters baktı. İlk evlendiğimizde de çok kızdı mı böyle bakardı. Korkup sesimi çıkaramadım. Sofradan temelli vazgeçip eline gazeteyi aldı. Bugün hergünkünden ayrı iki gazete daha var. Gazetelerin birini bırakıyor, ötekini alıyor. Arada «Allah, Allah! Vay anasını! Cık cık cık!» diyor. Şu gözü kör olasıca gazetelerde bu adamın bu kadar ilgisini çekecek ne varki diye eğilip okumaya çalıştım.

— Eeee, ne okuyordu gazetede?

— Hiiiç... Yahya Demirel mi, ne, birisini polis aramış bulamamış, onu yazıyordu. «Rafet balık vereyim mi?» dedim hiç sesini çıkarmadı. Öyle iki saatden fazla gazete okudu.

Annem anlatırken usul usul ağlıyor. «Niye ağlıyorsun? İçtiyse içti, gerekirse bir doktor çağırtır, baktırırız» dedim. «İçmesinden değil, bu gece hali bir değişik, aklı başında değilmiş gibi davranıyor, bunca yıldan, çileden sonra birşey olursa «n'aparız?» dedi.

Konuşa dertleşe oturdukları apartmana geldik. Dairelerinin kapısı açıktı. Annem önde ben arkada usulca içeri girdik. Ayakkabılarımı çıkarıp salona geçtim.

Birdenbire gördüğüm şeyi anlıyamadım.» Acaba rüya mı görüyorum?» diye gözlerimi kırpıştırdım, elimi arkaya götürüp buduma bir çimdik attım. Rüya değildi. Salondaki bütün eşyalar toplanmış, yangından kurtarılmış mal gibi rastgele bir köşeye yığılmış. Babam ayakta, sırtını duvara yaslamış, kolları göğsünde çapraz. Karşısında garip bir şekilde duran ablamla enişteme bakıyor. Ablamla eniştem de sanki az önce oturdukları sandalya birdenbire altlarından çekilivermiş de kalkmaya fırsat bulamamışlar gibi ayaktalar. Dizler bükülmüş, gövdeler öne verilmiş, kolları dengeyi sağlamak için olacak geriye sarkıtılmış olarak duruyorlar. «N'oluyor?» demeye kalmadan babam o güne kadar hiç duymadığım bir sesle, genizden yarı peltek bağırdı:

— Geeeeç! Sen de otur ablağın yanna!.

Ablamın yanında oturulacak bir yer yok. Oturulsa oturulsa bağdaş kurulup yere oturulur. Köşeye sokuşturulmuş sandalyalardan birini alayım diye üstüste atılmış eşyalara yöneldim. Sıkı doldurulmuş Ramazan topu gibi gürledi.

— Geeeç ulan! Ottur ablağın yanna, koltuğu gözün görmüyor mu?

Birdenbire kafama dank etti. Bizim peder fıydırttırmış. Ablamla eniştem hiç seslerini çıkarmıyorlar. Demekki pederin gösterdiği hayali koltukda oturuyorlar. «Dur bakalım n'olacak?» deyip çaresiz ben de ablamın yanına dikildim.

— Otuuurrrr! dedi.

Oturmuş görünmek için dizlerimi büküp gövdemi belden itibaren öne verdim. Zavallı anneciğim, babamın arkasında, kapının önüne dikilmiş tir tir titriyor. Kafam anbale oldu. Birdenbire içine düştüğüm bu beklenmedik duruma güleyim mi ağlıyayım mı kestiremiyordum. Kestirebildiğim tek şey otuzaltı yıllık devlet memurluğundan sonra emekli olan babamızın delirdiği.

— Ben sizin neyinizim? Dedi babam. İyi yetiştirilmiş bir koro gibi aynı anda, aynı ses tonuyla haykırıştık.

«— Babamızsın!» Sıkıysa bağırma işin içinde can korkusu var. Babam bizim haykırışımızdan sonra arkasında duran anneme dönüp: «Sen de geç yanlarına» dedi. Anam zavallı da can korkusuyla olacak bir sıçrayışda gelip benim yanıma çömeldi. Babam bu kez de anneme sordu: «Ben senin neyinim?»

«— Helâlimsin» Gelip benim önüme çömeldi.

«— Ben seni okuttum mu?»

«— Okuttun baba.»

«— N'oldun sen»

«— Devlet Demir Yollarında hareket memuru.»

«— Memnunmusun işinden?»

«— Memnunum.»

«— Bundan sonra memnun olmayacaksın, eşşoluuu-eşşşşek»

«— Olur baba»

«— Ben sana namuslu ol dedim mi?»

«— Dedin baba»

«— Bundan sonra olmayacaksın!»

«— Olmam»

«— Nâmussuz olacaksın»

«— Nâmuzsuz olurum»

«— Çalacaksınnnnnı!»

«— Çalarım»

Aniden kafama bir tokat attı.

«— Çalamazsın eşşolu-eşşek, yalan barik söyleme.

«Beni bırakıp eniştemin önüne geçti.

«— Nesin sen?»

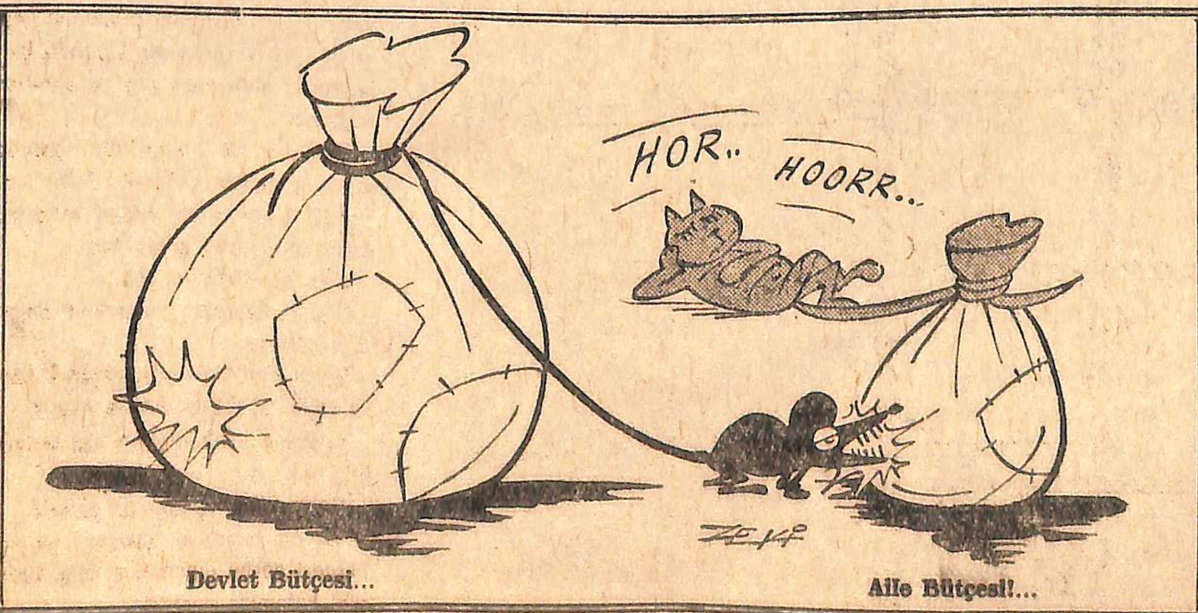
«— Damadınım»

«— Namusluyum diye aldın kızımı değil mi?»

«— Şüphen mi var baba?»

«— Ulan ucuza kapattın kızı. Bundan sonra şerefsiz ol yoksa karını geri alacam.»

«Eyvah» dedim içimden. Eniştem herşeye katlanır, babam dövmeye kalksa sesini çıkarmaz ya, bu sözlere de dayanamaz. Şimdi tekmeyi yapıştırır babama. Kavga başlayınca

Devlet Bütçesi...

Aile Bütçesi!...

— Suların kaynatılarak içilmesi önerildi —

zoraki ben de karışacağım. Acaba babamdan yana mı olsam, enişteminden yana mı? En iyisi eniştemden yana olmak. Babam delirmiş. Bir deliye karşı akılıyla güçbirliği yapmak, akıllıya karşı deliyle güçbirliği yapmaktan daha akıllıca bir iştir. Ya babam delirmedi de bizi sınıyorsa?

Eniştemin gözü yılmış olacakki hiç sesini çıkarmıyor. Babam yanıt alamıyacağını anlayınca bir tokat da O'nun kafasına vurup ayağa kalktı.

— Kalkınnnn!,

Hoop kalktık.

«— Kaç yıl çalıştım ben?»

Aynı anda tek sesle yanıtladık:

«— Otuzaltı»

Annemin önüne gelip dikildi.

«— Hiç iki manton oldu mu senin?»

«— Olmadı.»

«— Evimiz var mı bizim?»

«— Yok»

«— Niye yok?» Kendisi yanıtladı.

«— Nâmusluyum diye yok, olacak mı bundan sonra?» Kendisi yanıtladı. Olmayacak.

Babam birdenbire ağlamaya başladı. O güne kadar hiç ağladığını görmemişiz. Ağlaması bizi delirmesinden daha fazla şaşırttı. Hem ağlıyor, hem de içinden birşeyler arıyor. Sonunda aradığını bulmuş gibi üstüste yığılmış eşyaların bulunduğu köşeye gitti. Ters çevrilmiş bir sandalyanın altında duran gazeteleri alıp geldi. İlk sergisini açan bir ressam gibi bütün gazeteleri tek tek yere serdi.

«— Herkes çömelip gazeteleri okuyacak!»

Düşümde görsem hayra yormam. Babam delirmiş bize zorla gazete okutuyor. Nâmussuz olacaksınız diye nutuklar veriyor. Muhakkak rüyadır diye göz kapaklarımı zorlayıp uyanmak istiyorum. Ama değil, rüya değil, gerçek.

Eğilip gazeteleri okumaya başladık. Baslıklar, ara başlıklar, sekizinci sayfa haberleri hep aynı: «20 Milyonluk vergi iadesi alan Yahya Demireli polis dörtgündür bulamıyor - Hakkında tutuklama kararı verilen Yahya Demirel Gazinolarda ara nıyor - Yahya elma dersem çık, armut dersem çıkma - Lockheed Uçak şirketi 13 milyonluk rüşveti kimlere verdi - Rüşvet alanları açıklanmasına Kissinger karşı çıktı - Northop Şirketi de Türkiyede rüşvet dağıttığını açıkladı - Alman sanayicileri dağıttıkları rüşveti zorunlu gider gösterip vergiden düşebiliyor - Rüşvet bir ilimdir - Rüşvet alanlar parmaklarını kaldırsın - Hayali mobilya karikatürleri - Yahya Demirel karikatürleri - Rüşvet karikatürleri.»

Babamı unuttum. Hem okuyor hem düşünüyorum. Bir milyon bin tane bin. Yirmi milyon yirmi bin tane bin. Bir tanesi ben de olsa bana yeter. Bin liraya zorunlu gereksinimlerimin hepsini karşılarım. Kızın pabucu delinmiş, su alıyor... Oğlanın üzerine bir çocuk battaniyesi alamadık... Bin liram olsa yeter... Kömürü elli kilo, elli kilo alıyorum. Tonu binbeşyüz liraya geliyor. Beşyüz liram olsa topdan alır, kurtulurum. Dönüp babamın yakasını tuttum.

— Sen nâmuslu ol dedin,

— Dedim,

— Okulda arkadaşlarının falan kalemini bulursan alıp çantana koyma diye sık sık tembih ederdin,

— Ederdim

— Neden beni nâmuslu yetiştirdin öyleyse?

— Bundan sonra olma.

Eniştem de öteki yakasından tuttu.

— Ben işimi yüzdürüp şimdiye kendimi kurtaracaktım, sen engel oldun,

— Beceremezdin,

— Becermiştim bile,

Ablam başına dikildi:

— Nâmus, nâmus, biraz göz yumsaydın o tüccarın başında kalacaktım.

Eniştem bunu duyar duymaz kalkıp ablama bir tekme attı. Ben de eniştemin boş böğrüne bir dirsek vurup O'nu yere çökerttim. Babam fırsattan istifade eşyaların içinden bir sandalya kapmış belime yapıştırdı... Annem pencereyi açmış çığlık çığlığa bağırıyor. «Yetişiiiiin! Yetişin!»

Komşular kapıları kırıp da içeri girmekte biraz daha gecikselerdi sağlama içimizden biri ölürdü. Ben kesinlikle rüya gördüğüme inanmışım. Bütün gücümle vuruyorum enişteme, enişte babama, babam ablama. Annem durmadan bağırıyor: «— Yetişiiin! Yetişin!»

BİR GAZETE HABERİ

Dün Hatay semtinde Rafet Demir (58) adlı emekli bir memur oğlunu gelinini, kızını ve damadını akşam yemeğinden sonra evine çağırmış, kendilerinden bundan sonra rüşvet almaları, dolandırıcılık yapmaların istemiştir.

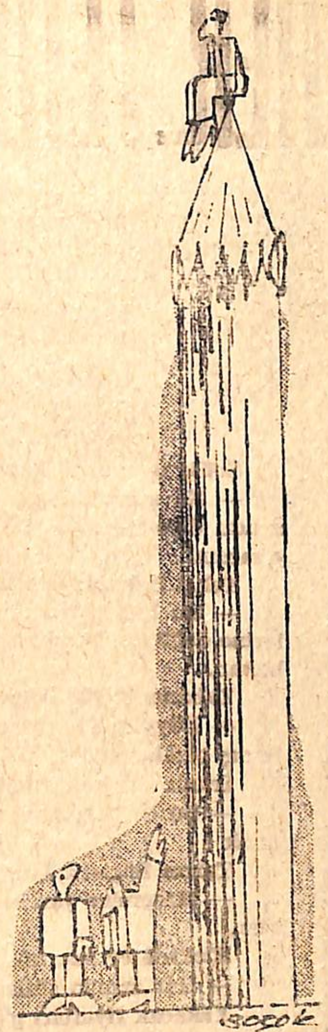
Kendilerine yapılan çirkin teklife yanaşmayan yakınlarına bıçakla saldıran Rafet Demir yüzünden çıkan kavga sonucu komşular işe karışmış ve olay büyümüştür.

Otuzdan fazla kişinin karıştığı kavga polisce bastırılmış, sanıklardan Rafet Demir tutuklanmıştır.

KARAR

«...Mahkememiz sanık Rafet Demir'i akli dengesinin yerinde olup

Kiralar yükseliyor

— Ahmet Bey mi? Gökdelende oturuyor!...

olmadığının saptanması için Manisa Akıl Hastalıkları Hastahanesine göndermiş, dosyadaki rapordan da anlaşılabileceği gibi akli dengesinin yerinde olduğu saptanmıştır. Sanığın işlemiş olduğu toplu arbedeye sebeb olmak suçundan......... göre 1 yıl 3 ay hüküm giymesine......»

VE SONUÇ

Kararı temyiz ettik. Bütün gücümüzle babamızın deli olduğunu kanıtlamaya çalışıyoruz. Görüşme günlerimizde hep beraber yalvarıyoruz:

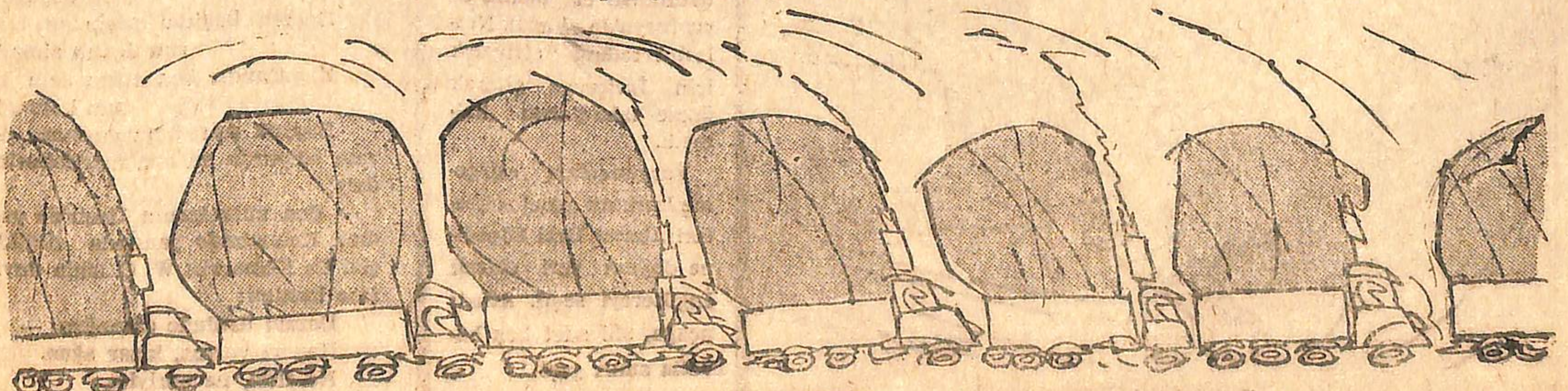
«— Hadi be babacığım, deli numarası yap da kurtaralım şuradan» diyoruz.

«— Hayali mobilya, şakacıktan çimento ihraç edenler akıllı olacak da ben niye deli olacak mışım? Gidin başımdan» diyor.

Boşver be babacığım, deliriver gitsin. Deliriver de emekliliğini bari rahat geçir.

İbrahim KAYNAR

— Deprem bölgesi Çaldıran'a yardımlar devam ediyor —

«ÇALDIRAN SEFERİ!...»

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

Belediyede çalışan işçi ve memurlar yine maaş alamadı

Otobüs dereye uçtu 6 kişi öldü 36 kişi

UR. ÜCRET VE ;İN BELEDİYENİN

İlk Türk denizaltısının yapımı 1980 yılında tamamlanacak

KOCAELİ (THA) – Gö... Tersanelerinde Türk...

Pencere camlarına yüzde 25 oranında zam geldi

Sanayi ve Teknoloji...

Gazete Başlıklarıyla Başbaşa

Şoför uyuyunca kamyon devrildi

— Ne şundadır, ne bunda... Suç kamyonda. Şoförün uyudu diye ne diye yoldan çıkarsın. Yükünü şarampola yıkarsın!..

Tekel Bakanı: «Filitreli sigara boldur»

— Bu lafı harca bozdur, bozdur. Anlaşılan bayi vitrinlerine değil de, karaborsacı tezgâhlarına bakarak konuşuyor bakan.

Yabancı büyük bankalar Türkiye'ye krediyi durdurdular

— Böyyük Türkiye'nin krediye ihtiyacı kalmadığını anlamış olsalar gerek.

İranla Tır konusunda anlaşamadık

— Şu tır, tır diye sürüp giden dır, dırlara son vermeli artık

Tarım ilâçlarından zehirlenenler artıyor

— Haşereler yerine biçareleri öldürmeye devam ediyoruz..

Elektrikler sık, sık kesiliyor

— Her zaman sütler kesilecek değil ya.

Yakacak fiyatları gittikçe yükseliyor

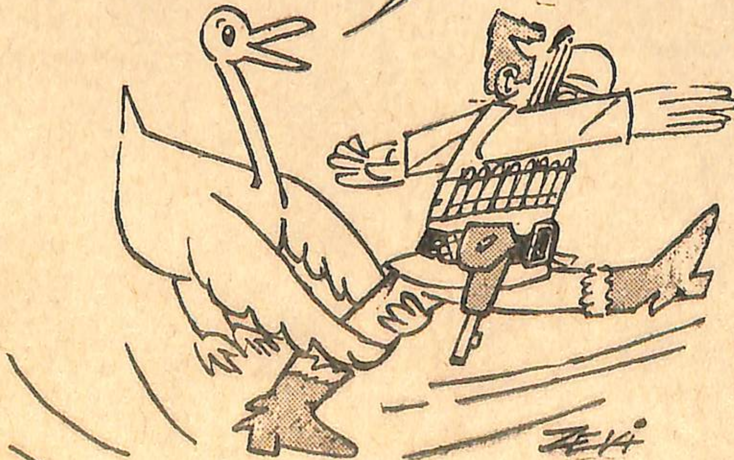
— Bu gidişle sobalara odun, kömür yerine cebimizdeki paraları koyacağız. Yakarak ısınacağız...

OTOBÜSTE

Jeti de var
Füzelisi de
Ahrete kadar geçerli
Vizelisi de.
Otonuz alınca hız
Korkmayın incir dikilmez
Ocağınıza
Mini etekli hostes kız
Şansınız varsa
Düşebilir kucağınıza
Dayayıp başınızı koltuğa
Kestirmelisiniz
Uyanıkken görülmez rüya

Bastıysa sıklet
Elere kolanya
Ağızlara ciklet
Bakmayın şimdiki fiyakasına
Köyünde giyerdi pantolon-kilot
Eskiden adı şüferdi
Hızlandı oldu kaptan pilot
Benzin tankeri sollamazsa
Şeytan pusula yollamazsa
Bu yolculuğunuzda olacaktır mazi
Trafik şehidi değilseniz
Sayılırsınız gazi

Burhan ESEN

«Kaz adımı!...»

KİM NEREDE?

PERDE ve sahne yıldızları burunlarını fattırmak, fazla kilolarını attırmak, Türkiyede kazandıkları Akçeleri Avrupada tarttırmak için yurt dışındadırlar.

Denizyolları alım heyeti ticaret filomuzu zenginleştirmek, denizciliğimizi geliştirmek amacı ile Çekoslovakya'ya gitmiş, oradan İsviçreye geçmiştir.

Sağlık Bakanlığına bağlı Tahtakuruları ve sinekleri inceleme kurulu inceleme ve şekerleme yapmak üzere Kuzey kutbuna yollandı.

Bir parlâmenter heyetimiz demokrasi bilgisini artırmak üzere Filipinlere uçtu. İkinci heyet Endenozyayı seçti. Üçüncü grup Milliyetçi Çinden, Gayri milliyetçi Çine geçti.

Karaborsacıları Koruma Derneği başkanı Baykara Karaer Fıtığını Amerika'da, Apandisitini İngiltere'de, bıyığının üstündeki et benini Avusturya'da aldırdı. Nezlesini tedavi ettirmek için İsviçreye gitmek üzere tabanlarını kaldırdı.

Vurguncuları esirgeme kurumu genel sekreteri Ahmet İleri köpeğine doğum yeri olarak İngiltereyi seçti. Atladı uçağa, elli adet boş bavulla sınırı geçti.

TUVALET ŞAİRİ

ARKADAŞIM yanındaki uzun saçlı, kalın kaşlı, iki aylık tıraşlı sırıtkan genci takdim etti:

— Şair Münir Hepdüşünür...

— Memnun oldum, demiştim. Karşımdaki benden pek memnun kalmışa benzemiyordu. Yüzüme sert bir bakış fırlattıktan sonra konuştu:

— Monşer, eski kuşak, yani elliye merdiven dayıyanlar, orta yaşlı sayılanlar yeni şairlere değer vermiyorlar, böylece halt ediyorlar.

Sonra gözlerini yumdu, ağzını açtı, dizilerini ortalığa saçtı:

Çanakkalede çıkar domatesin salçası,
Yaktı beni ah yaktı, yarin düzgün kalçası.
Gece gündüz durmadan takılmıştım peşine,
Koşarken düşüverdi papucumun nalçası...

Şaheserimi okuyanlar büyülendiler. Sen grand şairsin dediler. İstanbul'a yolunuz düşer, yolda da sıkışırsanız, mutlaka Yeni Cami WC. sine girin. Yazdıklarıma göz gezdirin. Okuyunda bana büyük diyenlere hak verin.

Ne demek istediğini pek anlıyamamıştım. Baltayı vurmuş olmamak için taşa, sordum genç arkadaşa:

Bu incileri hangi dergide yayınlıyorsunuz?

— Türkiyede yayınlanan sanat dergilerinin toplam trajı beşyüzü geçmez, bu beni açmaz. Han duvarları yıkıldı, elimizde yalnız Helâ duvarları kaldı. Elinde böyle marifet varsa sen de oraya yaz. Okuyucun milyonları bulacaktır en az.

İlham da gelmiş öteki şey de, sıkıştırıyorlar, kısacası beladayım. Hemen koşuyorum, Ankara Ulus meydanı yanındaki genel heladayım. Mısraları lök gibi yerine çöktürdüm, sonra şunları döktürdüm:

Kurufasulye yedim, of karnımı şişirdi,
Mini etekli yosma mendilini düşürdü.
Hemen koştum peşinden buyrun dedim almadı,
Kağıttandır ben attım dedi, lüzum kalmadı.

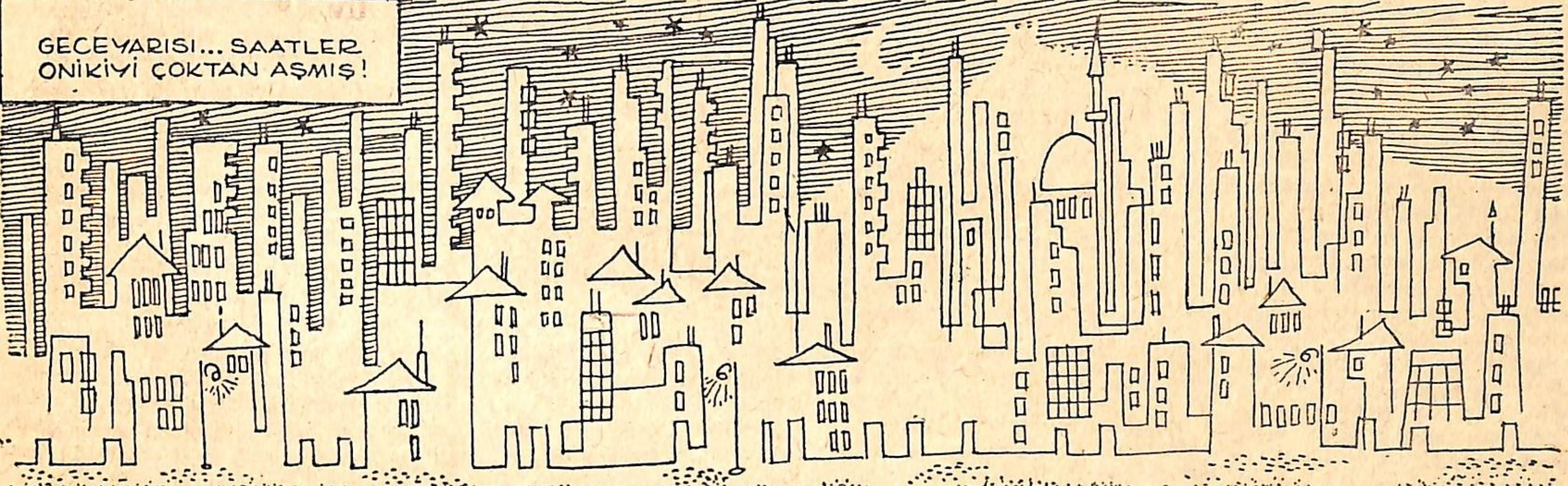
Böyyük şair, konuşmasına devam ediyordu en son marifetlerine dair:

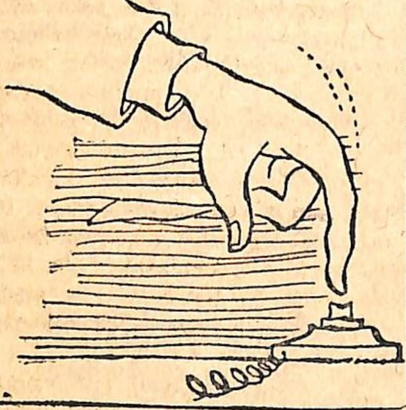
— Son mısralarımı İzmir'de yazdım. Kalemimde yanımda değildi, çivi ile Kemeraltı W. C. sinin duvarına kazdım:

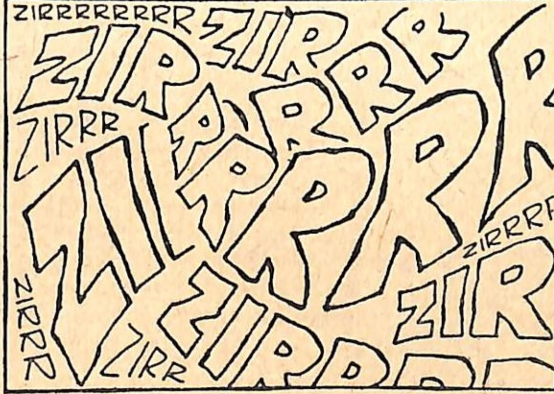
Damın üstünde saksağan,
Kazma vurma, kızar ağan.
Ne ileri, ne geriyim,
Ben Tuvalet şairiyim!...

KADIN POLİS
çalınan temel

YAZAN ÇİZEN: NİYAZİ YOLTAŞ

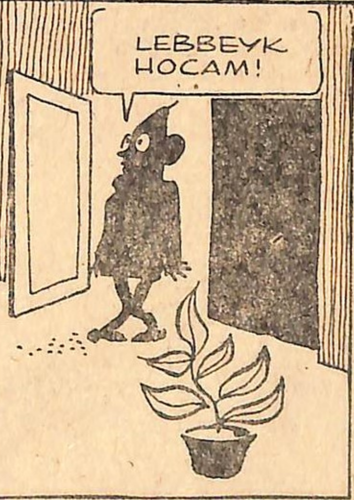

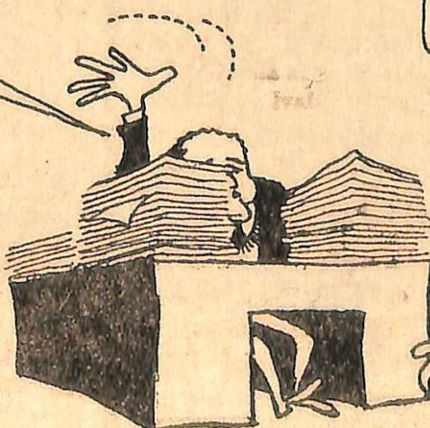

HAFTAYA: KUŞKONMAZ KASABASINDA, TESBİH FABRİKALARININ BİRİNCİ ÜNİTESİNİN BÜYÜK TEMEL ATMA TÖRENİ VAR. HEPİNİZİ BEKLİYORUZ. BÜFEMİZ SON DERECE ZENGİNDİR.

TELEVİZYONDAKİ Altı Milyonluk Adam gibi astronot falan değildim ben. Bir uzay kazasında da sakatlanmadım. Mecidiyeköy'de üstümden yirmi tonluk bir TIR kamyonu geçti.

Amerikan astronotuna yaptıkları gibi benim başıma uzmanlar toplanmadı. Kimse bana «Gel kardeşim, sana elektronik göz takalım,» demedi. Kimse kopan bacağımın yerine ondan daha güçlü bir mekanik bacak, ya da çelikten bir kol önermedi.

Salçalık domates gibi ezilmiş olan gövdemi kürekle asfalttan kazıyıp bir kamyonetin arkasına attılar. Trafik yüzünden bir saatte zor ulaşabildik hastaneye. Günlerden cumartesi, akşamın sekiz suları. Nöbetçi hekim Karadenizliymiş, doğduğu kentin takımının maçına gitmiş. Dokuza doğru geldi, yenilgi yüzünden suratı asık.

«Neyi var bunun?»

«Birçok parçası gitmiş ama, yine de yaşamasına yetecek kadar şeyi var,» dediler.

«Doktor, yaşayacak mıyım?» diye sordum. Nedense bu, «Genç Doktorlar» dizisindeki gibi romantik gelmedi kulağıma.

«Allah bilir,» dedi doktor. «Hastaneye gelmekte neden böyle geciktin?»

«Hemen yola çıktık ama, trafik...»

«Senin iki-üç gün önce gelmen gerekirdi. Daha ilk belirtiler, ilk sancılar başladığında.»

«Ben daha bugün ezildim.»

Meğer kadın-doğum uzmanıymış adam. Nereden bileyim? Güçlükle anlattım doğum değil, ölüm yapmak üzere olduğumu.

«Ne işle uğraşırsın? Evli misin? Çocuğun var mı? Kaç yaşındasın? Hangi bulaşıcı hastalıkları geçirdin?»

Son sayımda gelen adam da bunlara benzer sorular sormuştu. Ama o zaman durum değişikti. Vaktim bol olduğu için sabırla karşılık vermiştim. Doktoru yumruklamak geçti içimden. Yumruğumu bulabilseydim...

Doktor gitti, başucumda bir hemşire kaldı. Kadınlar daha yufka yürekli yine. Benimle daha içten ilgilendi. Çevremde dönüp duruyor, «Vah vah, vah vah!» diye üzüntüsünü belirtiyordu. «Doktor şimdi telefon edecek. Operatörlerden birini evinde bulmaya çalışacak. Bulamazsa başka bir hastaneye gönderecek seni.»

Gelip yastığımı düzeltti, dökülmüş barsaklarımdan bir bölümünü yerine doldurdu. Ne iyi kadındı!

«Zavallı adam! Ne duruma girmişsin!»

«Önemi yok,» dedim. «Küçük bir sıyrık.»

«Karnın aç mı?»

«Öğleden beri bir şey yemedim. Ama pek açlık duymuyorum. Midem yerinde yokmuş gibi.»

Eğilip baktı hemşirecik. «Gerçekten de yok galiba,» dedi. «Sen şimdilik bir şey yeme, daha iyi.»

Gecenin üçünde ameliyat edildim. Eve haber göndermiş hastane ilgilileri, bizimkiler kalkıp geldiler. Fena da olmadı onlar için hani. Bizim televizyon bir süredir bozuk.

Ameliyattan sağ çıktım ama, tam çıkmadım. Yarımla üçte bir arası çıktım. Bundan sonra boy ve kilomu sorduklarında oldukça indirimli yanıtlar vermem gerekecekti. Ayrıca kimi giyeceklerim için ölçü belirtmem yersizdi.

Koğuşta yanımda yatan adam, oldukça bilgili biriydi. Öyle diplomalı falan değil ama, kendini yetiştirmiş. Beni baygın durumda getirip yatağa bırakmalarından sonra sabaha dek bana bakıp düşünmüş. Sonradan kendisi söyledi.

«Ne düşündün?» diye sordum.

«Senin geleceğinin ne olacağını düşündüm. Herhangi bir sosyal güvencen var mı?»

«O ne demek?»

«Sigortan migortan?»

«Ben elektrik santralı mıyım?»

«Kazada beynin de mi sakatlandı, yoksa benimle Karagöz mü oynuyorsun?»

«Sigortam falan yok,» dedim. «Ben terziyim ve kendi kendimin patronuyum.»

«İyi. Kendine bir emekli aylığı bağla bakalım. Bundan sonra nasıl geçineceksin?»

«Şimdiye dek pek iyi geçindik sayılmaz zaten. Karım geçimsizin biri.»

«Eyvah! Üstelik evlisin ha? Çocukların var mı?»

Herkesteki bu anketçilik merakı sinirlendirmeye başlıyordu artık beni. «Sana ne?» diye tersledim.

«Çoluğun çocuğun ne yiyecekler bundan sonra? Kaldırım taşı mı?»

Bir de aydın geçiniyordu. Oysa iyi beslenmenin ilkelerini herkes bilir. Yeterince protein, az ölçüde yağ ve karbonhidrat, tuzlar ve vitaminler... Sağlıklı bir yaşam için dengeli bir beslenme gerekli değil miydi? Televizyonda bu konuda bir açık oturum bile yapılmıştı.

«Bir kez sofradan eti eksik etmeyecekler. Yeşilliklerin önemini de unutmayacaklar kuşkusuz.»

«İyi güzel de, bunların parası nereden gelecek?» dedi yatak komşum.

Ne demek istediğini anladım sonunda. Ben terzilik yapamazdım bundan sonra! Herif yangını körüklemeyi sürdürdü:

«Kendine şöyle bir bak bakalım. Sen bu durumunla ne yapabilirsin? Kim elinden tutar? Kim iş verir sana?»

«Karım becerikildir. O çalışıp bakar bize.»

«Ya o da bir kaza geçirirse?»

«Sen de pek kötümsersin!»

«İnsana böylesine az değer verilen bir ülkede daha iyimser olmak elde mi? Başka bir ülkede olsan yardım ederlerdi sana. Zaten başka bir ülkede olsan sigortasız çalışamazdın. Söylesene, ne yapacaksın? Dilenecek misin?»

«Bunu pek becerebileceğimi sanmıyorum.»

«Öyleyse bir sirkte falan iş bulmaya bak. Ah ulan ah! Bu memlekette insanın insanın altı kuruşluk değeri yok.»

Yatak komşumun kafasındaki Fatih'in sarığı gibi kocaman sargı ilgimi çekti. «Peki senin başına ne olduğu» diye sordum.

«Tabancayla vuruldum,» dedi.

«Kan davası falan mı, yoksa kadın yüzünden mi?»

«Hayır, sigara yüzünden.»

«Sigara için adam vurulur mu?»

«Vurulur. Sigara almaya çıkmıştım. Beni öğrenci sanıp zımbaladılar. Oysa masumum.»

Tepem attı. «Öğrenciler masum değil mi?»

«Sözün gelişi dedim,» diye kendini savundu. «Hem öğrenciler başlarına geleceği göze alıp öğrenci oluyorlar. Benim suçum ne?»

«Memleket kötüye gidiyor,» dedim.

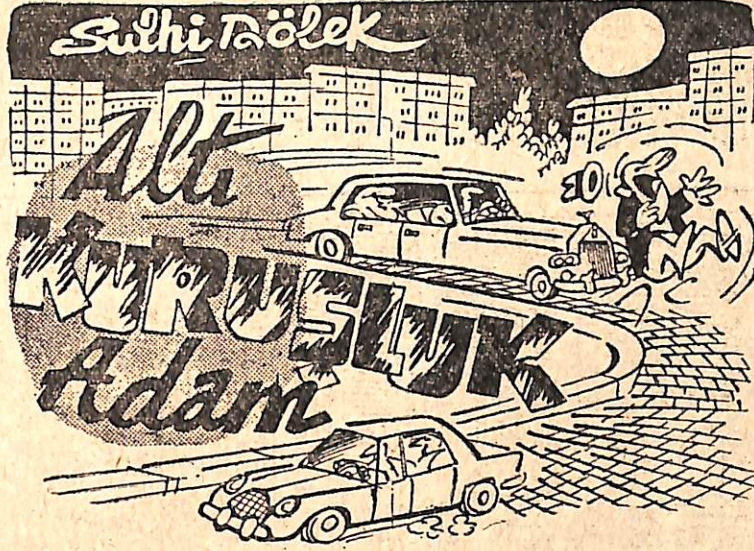
«Öyle!» diye içini çekerek onayladı. «Ama bu böyle sürmez. Değişecek elbet.»

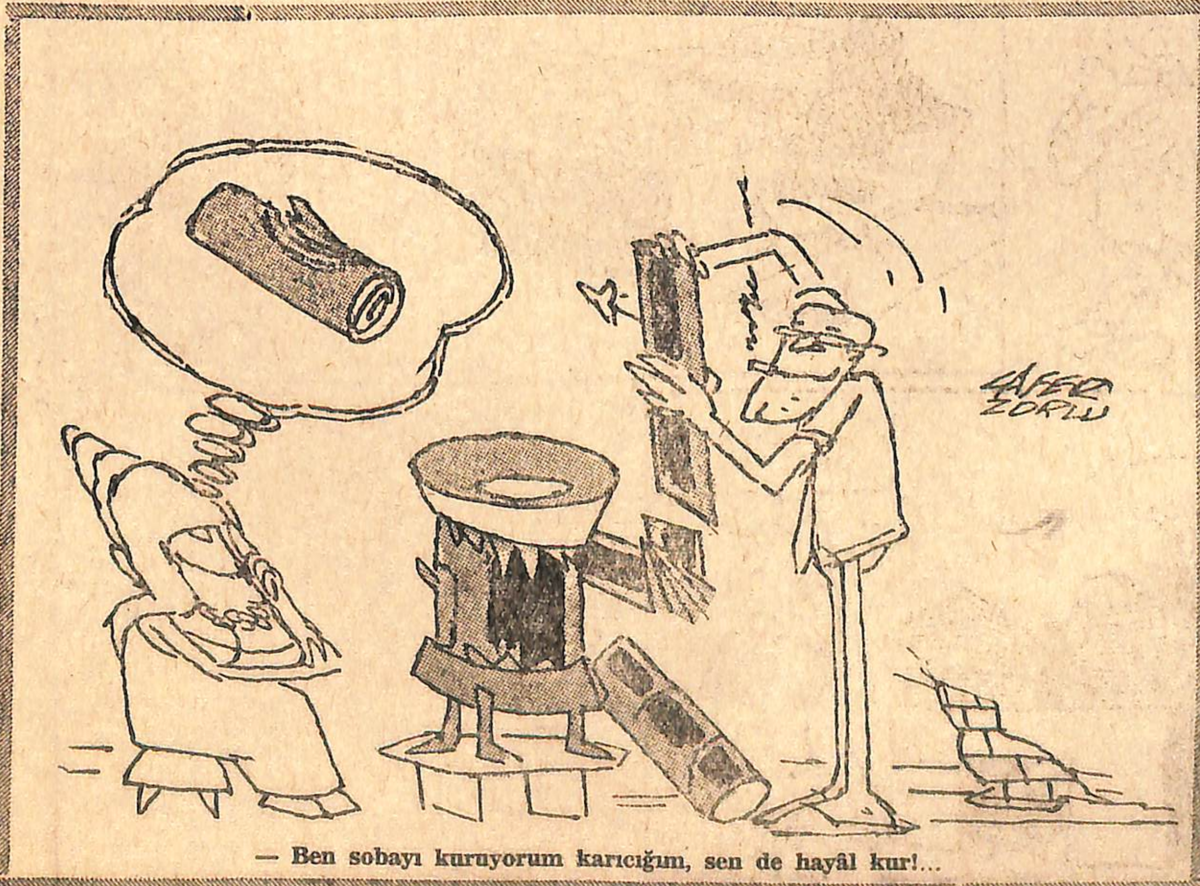
«Nasıl değişecek?»

«Senin ve benim oylarımızla.»

Onunkini bilmiyordum ama, belki benimki tam oy bile sayılmazdı artık.

Sulhi DÖLEK

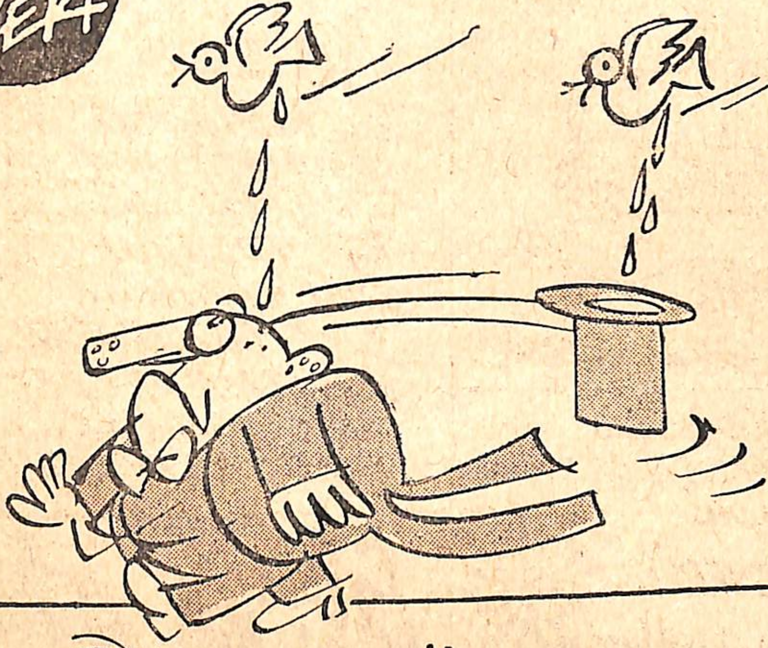

— Ben sobayı kuruyorum karıcığım, sen de hayâl kur!...

Benden Çizgiler!..

ZEKİ

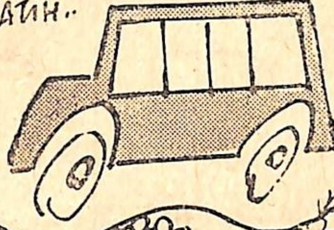

TURİSTİK GEZİ

MÜZİKLİ, EĞLENCELİ İSTANBUL TURU

SARIYER.. TARABYA .. HİSAR. BEŞİKTAŞ.. KARAKÖY... FATİH..

UMUMİ TUVALETLER ÖNÜNDE MOLALAR DAHİL

15 GÜN

ŞÖFÖRÜNÜZ HAMDİ, MUAVİNİ APO VE ORHAN GENCEBAYIN 60 PLAĞI İLE BERABER..

BEŞ DAKİKADA

idrar tahlili

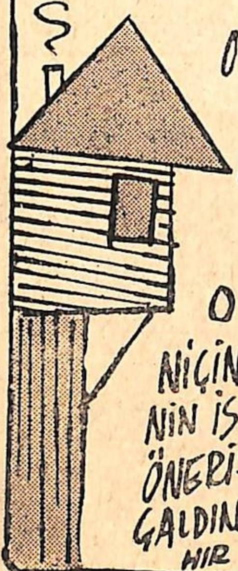

EL DEYMEDEN KOKUMATİK YÖNTEMLERLE GARANTİLİ... BİLUMUM DOPİNK.

ŞİKE DURUMLARINI GÖZÜNLER, BACA VE SOBA KURUMLARINI TEMİZLER..

AMAN ÜZERİNİZE DAMLAMASIN!.

BOZUK reklam

OTURDUĞUN EVDEN MEMNUN MUSUN?.

O HALDE... NİÇİN EV SAHİBİNİN İSTEDİĞİ ZAM ÖNERİSİNE BOZUK ÇALDIN KARDEŞİM? HIR MI ÇIKARALIM YANİ?.

MÜESSESE MÜDÜRÜMÜZ RIZA EFENDİNİN DALGINLIĞINDAN GEÇ KALDIK

ÖZÜR DİLEYEREK

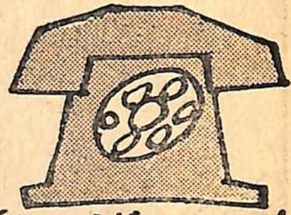
Dost ve müşterilerin

GELECEK YILKİ

Kurban bayramını kutlar işlerinde başarılar dileriz

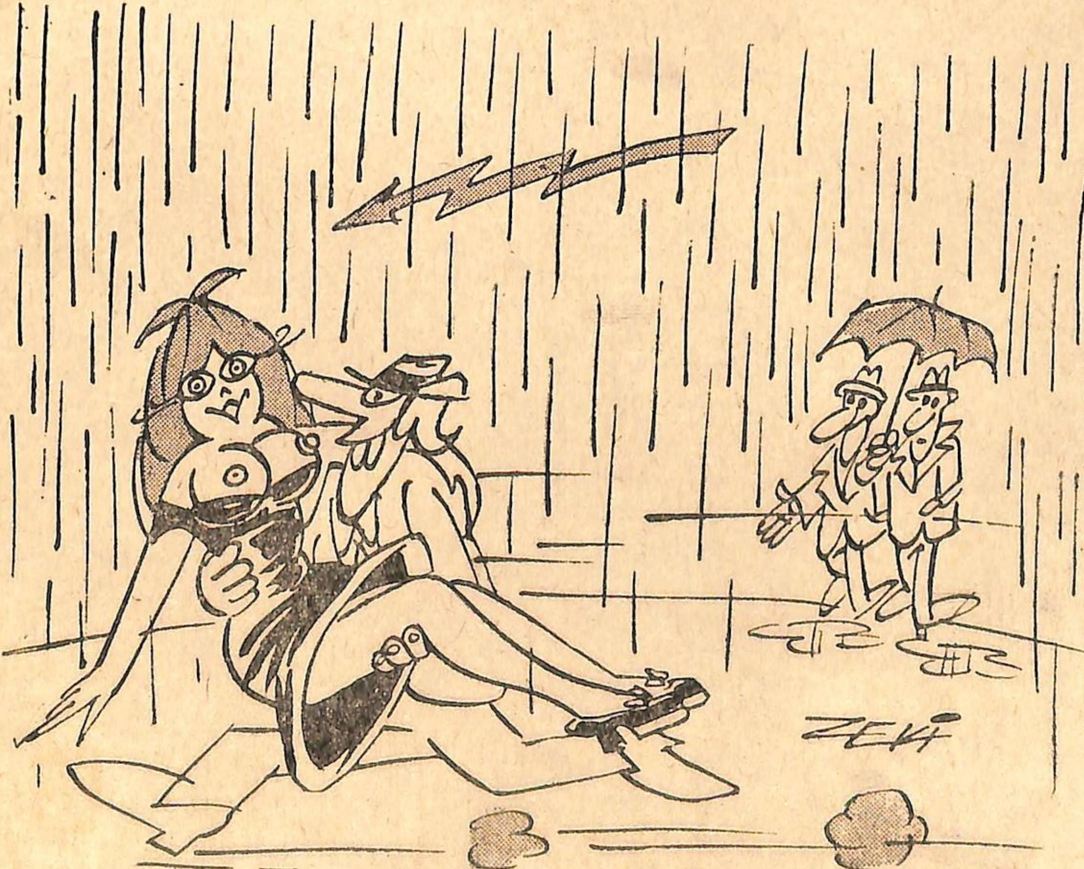
YÜK VE EŞYA TAŞIYANLAR MÜESSESESİ

GEÇ KALMA

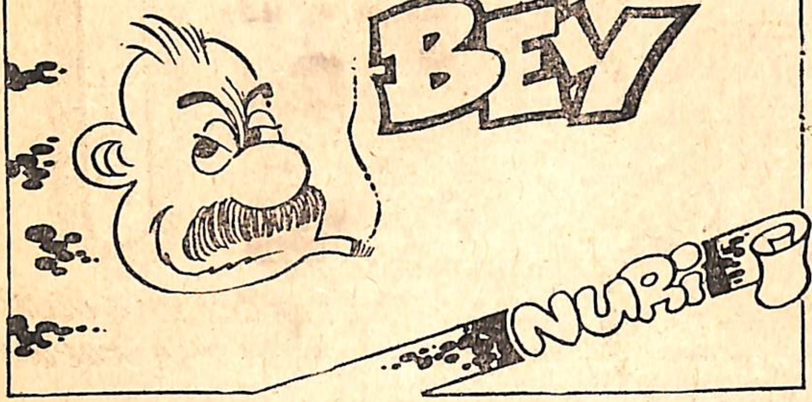
HEMEN 487213 NUMARAYA TELEFON EDEREK HÜSEYİNE ABLASI SABAHATIN NİKAHINA NİÇİN ÇİÇEK GÖNDERMEDİĞİNİ SOR!..

ÇİÇEKÇİ NURİ

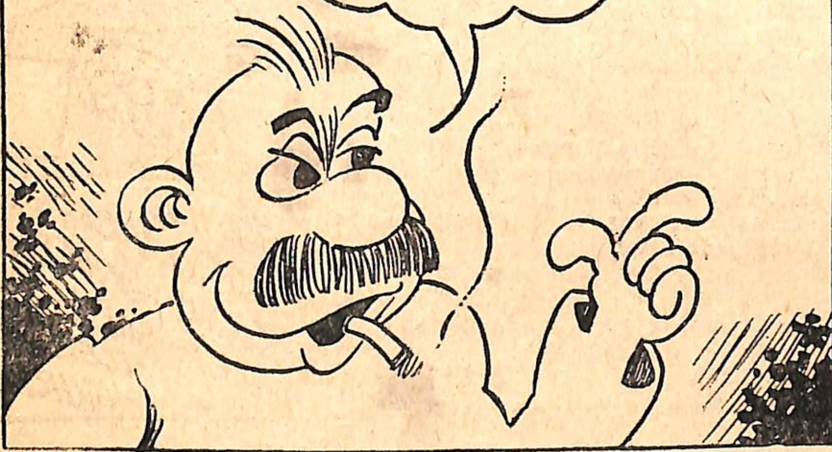

— Tam havası... Galiba yıldırım nikâhı ile evlenecekler!...

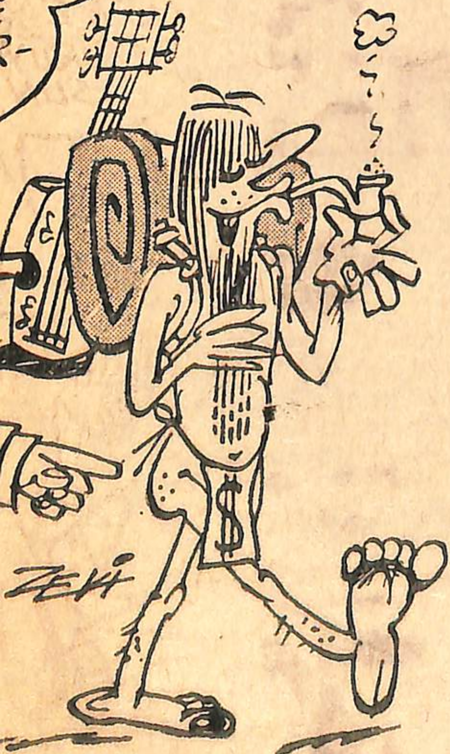

MAHMUT BEY
NURİ

ANNEM ESMER, BABAM ESMER BEN SARIŞINIM MAHMUT AMCA!.. SİZCE SEBEP NEDİR ?...

AMAN KIZIM BUNU BANA SORMA...

BABANA SOR!..

ZEKİ

DOLMUŞ DURAĞI
ARKAYI DÖRTLEDİK ABLA! GİDEBİLİRİZ!..
ZEKİ

FRANSIZLAR daha az sevişmeğe ve eski zamanlardakine kıyasla daha az doğurğan olmağa başladılar.»

Bu sözler bir jinekolog ve hormon problemleri uzmanı olan profesör Netter tarafından son Nis seksoloji kongresinde söylenmiştir. Ve gerçek bir tehlike çığlığı halinde.

«Bu seçkin profesöre göre, balayı devrelerini geçirmiş olan bazı evliler arasındaki aşk ilişkileri haftada bir kez iken, ayda bire inmiştir. Oysaki, evleneli iki üç sene olmuş olan genç evliler, eskiden her gün sevişirlerdi.»

Büyük bir hayretle bir çokları tarafından doğrulanmıştır bu sözler. Zamanın serbestliği, mini etekler, açık filmler, doğum kontrol hapları, hiç bir yarar sağlıyamamıştır günümüzdeki erkek gücünün azalmasına.

Modern hayatın yorgunluğu, sinirlenmek, bürokrasi, yorucu yolculuklar, trafik sıkışıklığı, bu sevgi kesilmesinin baş nedenleridir.

Aynı durum, tam formunda olan Fransız kadınlarını hiçte etkilemiyor ama.

Yorgun bir koca, bana geçende şöyle dedi:

— Kadınlarda en sıkıcı olan şey, onlara kendilerini sonsuza dek seveceğimizi söylemiş olmamızı, onlarla her an sevişeceğimiz anlamında yorumlamalarıdır.

Bizde, bu konuyla ilgili dergimizin (Gönül Postası) na gönderilen mektuplardan bazılarını açtık:

«Sizce, otuz sekiz yaşındaki bir kocanın, geceleri yatağa yatıp elektrikleri söndürünce kendisini çok yorgun hissetmesi normalmidir? Onu seven, genç bir kadınında daha çok okşanmağa ve sevilmeğe ihtiyacı olduğunu ona nasıl anlatmalı?»

Soruya şöyle cevap veriyor uzman:

«Çok çalışılan bir günün yorgunluğunu kendinizde hissettiğiniz günleri düşününüz. O zaman dinlenmek mi, yoksa aşkmı gelir aklınıza? Amerika'da Colombia üniversitesinde bir psikiatr profesörü bu çeşit halleri (Kovboy sendromu - hastalık alameti-) olarak adlandırmıştır. Erkeklerin çoğu çok çalışarak kendilerini olağan üstü bir adam olarak gösterirler. Gururları yüzünden. Aslında yalnız kişilerdir onlar. Eşleri tarafından bile anlaşılamazlar. Bu nedenden, çoğu kez kadın sevgisini atlarda ararlar. Şimdi, atların yerini otombiller aldı. Amerika'da değiliz, ama, durum bizimkine benzemiyor mu?»

1. inci Napoleon'un en sevdiği tiyatro oyuncusu François Jusephe Thalma'nın karısına diğer kadınlar gıpteyle bakarlardı. Kocası öylesine hoş ve güçlü bir oyuncuydu ki... Kadının bir gün bir arkadaşı:

— Şanslısın şekerim, dedi, kocan çok ihtiraslı bir erkek olmalı...

Diğeri içini çekerek:

— Öyle mi sanıyorsun? diye cevap verdi. O, bütün gücünü sahnede bırakarak eve dönüyor.

Marie - Antoinette'in eşi XVI ıncı Louis ise, mekanik aletlerle oynamayı severdi. Ufak ufak kilitler yaparak onları kilitler açar ve bu meşgalesinden pek çok zevk alırdı. Eşile ilgilenmek ise aklına en son gelen şeydi.

Marie-Anloinette, kırılan gururu bir yana, sıkılıyordu. Avunmak için, çılgınca masraflar yapmağa başladı, hazineyi boşalttı. Gerisi malum: Fransa ihtilali!

Yorgunluk, yada başka nedenler sevgi azalmasını etkiler doğal olarak, genç, yaşlı dinlemeden. Pek çok fıkralar doğmuştur onlardan. İşte bir kaçı:

Ellisini aşmış, zengin bir kadın, yalnızdı. Sevgiye ihtiyaç duyduğu bir an, genç bir işçi gelir evine. Delikanlının güçlü ve atletik görünüşüne hayran olarak ona şu teklifte bulunur.

— Bu gece yatağımı paylaşalım. Eğer beni fazlasile memnun ederseniz, yarın sabah size son model bir Alfa-Romeo marka araba hediye ederim. Yok, orta derecde memnun ederseniz, bir Ford Mustang araba veririm. Çok az memnun edecek olursanız da, bir Vogsvagene sahip olursunuz. Kabül mü?

Genç adam teklifi büyük bir memnunlukla kabul eder. Güzel bir akşam yemeğinden sonra erkenden kadının yatak odasına çekilirler. O gece bütün hünerlerini göstermiştir delikanlı. Sonrada, yorgun uykuya dalmıştır.

Ertesi sabah uyanınca, **geniş** bir tebesümle sorar kadına:

— Hangi hediyeyi hak ettim acaba?

— Az sonra hizmetçim ona ısmarlamış olduğum tekerlekli patenlerinizi getirecek, cevabını verir kadın.

Bazı kadınlarda büyük ayaklı erkeklerin daha güçlü olacaklarına inanırlar. Bunlardan biri ,bir gün bir partide rastladığı oldukça büyük ayaklı bir erkek le ahbaplık kurar ve onu evine çağırır. Yatak odasında geçirilen bir iki saatlik arkadaşlıktan sonra, onu uğurlarken, sitemle:

— Bundan sonra, ayağınızın ayakabı numarası 38 iken, 43 numara ayakkabı giymeyin e-mi, der.

Yine, çok çalışan erkeklerden biri, akşam evine gideceğine yakın, çekmecesini açar ve oradan çıkardığı güzel kadın resimlerile dolu mecmualara bakarmış. Mecmualar hep yeni çıkanlar ve pahalı cinstenmiş. Bir gün, onun hareketlerini merakla izliyen bir arkadaşı sorar:

— Bu pahalı dergilere para vermeğe acımıyor musun? Memuruz, malum, sayılı para... insan neye harcıyacağını kuruş kuruş hesaplarken... Onlara bir hayli para ödiyor olmalısın...

— Öyle, diye cevap verir diğeri. Ayda 200 frank civarında. Ama bunların parasını karımdan alıyorum.

— Bu parayı böyle şeylere harcadığına bir şey demiyor mu karın?

— Karım prensip sahibidir. Evde yemek yediğim zamanlar, iştahımın nereden geldiğini öğrenmek istemez.

Bazılarıda, şaraptan güç alırlar. Octave Mirbeau'nun karısı bir gün Alfred Jars'a sordu:

— Neden bu kadar çok şarap içiyorsunuz?

— Güçlü adam olmak için, dedi.

— Haydi canım. Ne boğalar vardır içki içmezler.

— Sahi mi? Boğaların şarap içmediğine yemin edebilirmisiniz?

— Ederim.

— Öyleyse, vah vah, yazık olmuş boğalara. Onlara bütün kalbimle acıdım şimdi.

Birde, bu yönde kahveye inananlar vardır. Bir gün bir dilenci, bir yolcuya:

— Bana 101 frank verirmisiniz efendim, gidip bir kahve içeyim, dedi.

Yolcu hayretle: — Kahvenin ücreti 1 frank iken, neden 101 frank istiyorsunuz?

— Çünkü efendim, kahve içince, vücudumu dinlenmiş hissettiğimden, gidip bir kadınla sevişmek istiyorum.

«Andre GUILLOIS»dan

— Bazı karakollarda gaz ve elektrik sobaları kaldırıldı —

ÇEK MERAKLISI

Bir kız bir delikanlının apartmanına gitmişti. Delikanlı ona kendisine imzalarla verilmiş olan resim koleksiyonunu gösterdi. Kız:

— Bayılırım imzalara, dedi.

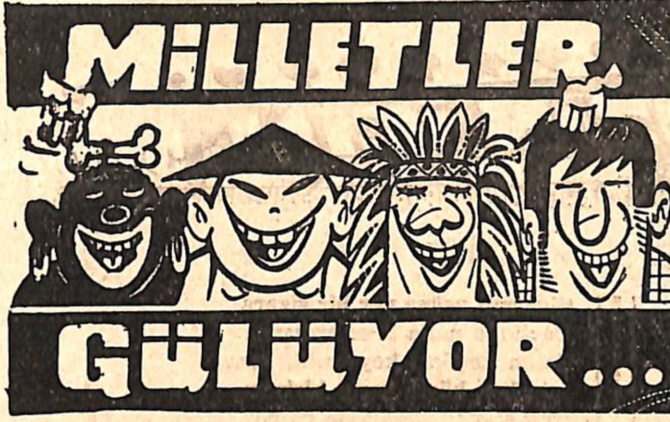
— Size onlardan beğendiğiniz iki üç tanesini verebilirim, genç evap verdi.

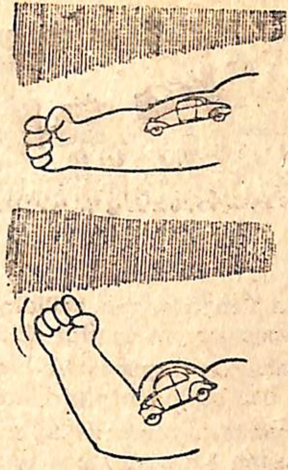
Genç kız manalı manalı gülümsedi.

— Affedersiniz, ben sadece bir çekin altına atılan imzaları severim!...

Yazısız

Yazısız

SİNEMADA

Yaşlı kız:

— Dün gece sinemada yedi defa yer değiştirmek zorunda kaldım, dedi. Sonra ekledi.

— Ancak yedincide bana sarkıntılık eden birinin yanına düştüm..

TELEFONDAKİ ÇOCUK

Telefon çaldı. Luc ahizeyi aldı eline.

— Babam evde yok. Ama adınızı söyleyin yazayım.

Telefon eden Dupont adlı biriydi. Çocuğun iyi anlaması için, teker teker:

— D... U... P... O... N... T, diye cevap verdi.

Oldukça uzun bir sessizlikten sonra, küçük Luc sıkılgan bir sesle:

— Pardon mösyö, dedi, D nasıl yazılır tarif edermisiniz bana?

YUMUŞAK ET

Luc kasaba giderek:

— Bir kilo rostoluk et istiyorum, ama pek yumuşak olmasın, dedi.

— Ah, siz sert et mi seviyorsunuz?

— Hayır ama, et iyice yumuşak oluncada, babam hepsini yiyor.

BÜRO ARKADAŞI!

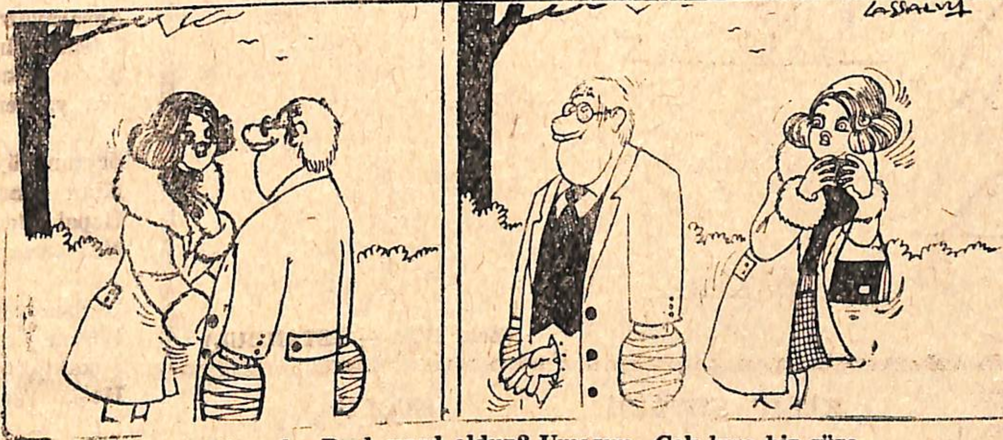
Bir pazar günü, iki genç kız bir kahvenin terasında gevezelik ediyorlardı. Şık bir bay yanlarından geçerken birini selâmladı. Diğeri sordu:

— Kimdir?

— Bürodan bir arkadaş.

— Ne iş yapar?

— O, benim yazı makinesinde yazdığım mektupları imzalar.

— Günaydın Paul, nasıl oldun? Umarım.. Çok kısa bir süre sonra iki elini de kullanabilirsin!...

TEZ CANLI KIZ

Genç kızla delikanlı salonun kuytu bir köşesine çekilmişlerdi. Delikanlı romantik bir sesle sordu:

— İlk bakışta doğan aşka inanırmısınız?

Genç kız içini çekti:

— İnanmaktan çok, insana vakit kazandırması bakımından hoşlanırım. Hiç bir şeyin uzamasını sevmemde...

TİMSAHİN VASİYYETİ

Bir Timsah intihar etmeye karar vermişti. Çantacı dükkânının telefon numarasını çevirerek:

— Alo, orası çantacı dükkânımı, dedi, Ful nehrinin sol dönemecindeki sazlığa geliniz..

TESELLİ

Babacan bir adam elinde bavuluyla bir kompartmana girdi. Oldukça büyük olan bavulunu tehlikeli bir şekilde fileye yerleştirdi. Filenin altında oturan bir yolcu:

— Bavulu çok kötü bir yerde koydunuz, dedi. Trenin en küçük bir sarsıntısında başıma düşebilir!

Adam geniş bir tebessümle cevap verdi:

— Aman, hiç merak etmeyin, içinde kırılacak bir şey yok!...

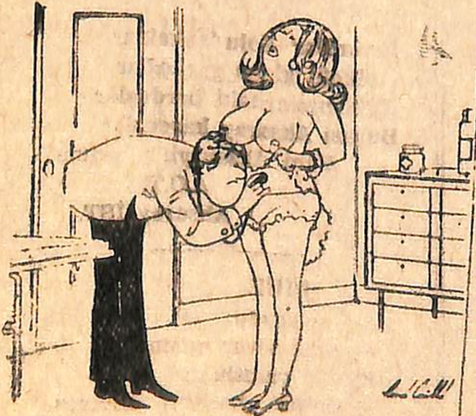
TÜKENMİŞ!

Yaşlı bir adam genç bir sevgilisi vardı. Ona doğum gününde güzel ve ender bir kitap hediye ederken:

— Kitabı iyi koruyun, dedi, zira tükenmiş eser!.

Genç kadın içini çekerek:

— Oda mı, diye mırıldandı.

— Meslektaşlarınızdan bazılarını tanırım, bu durumlardan yararlanırlardı!...

AV HATIRASI

Marius av hatıralarını anlatıyordu:

— Kendimi birden bakir bir ormanın ortasında buldum... Buradan nasıl çıkacağımı bilemeden sağımda bulunan patikaya saptım ve ne göreyim... Bir aslan.

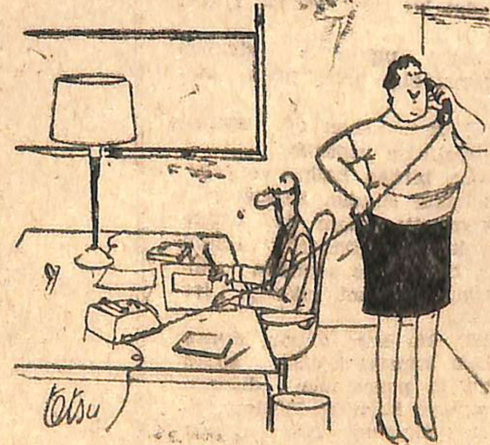
Onu dinliyenler susmuşlardı. Derin bir nefes alarak devam etti Marius:

— Tüfeğimi alarak ayaklarına ateş ettim.

Dinliyenlerden biri sordu:

— Kafasına değilde, neden ayaklarına ateş ettiniz?.

— Kafasına zaten benden önce ateş etmişlerdi.

— Hayır, büyük patron değil sizinle konuşan, ben onun küçük sekreteriyim!.

BEN CENGİZİM

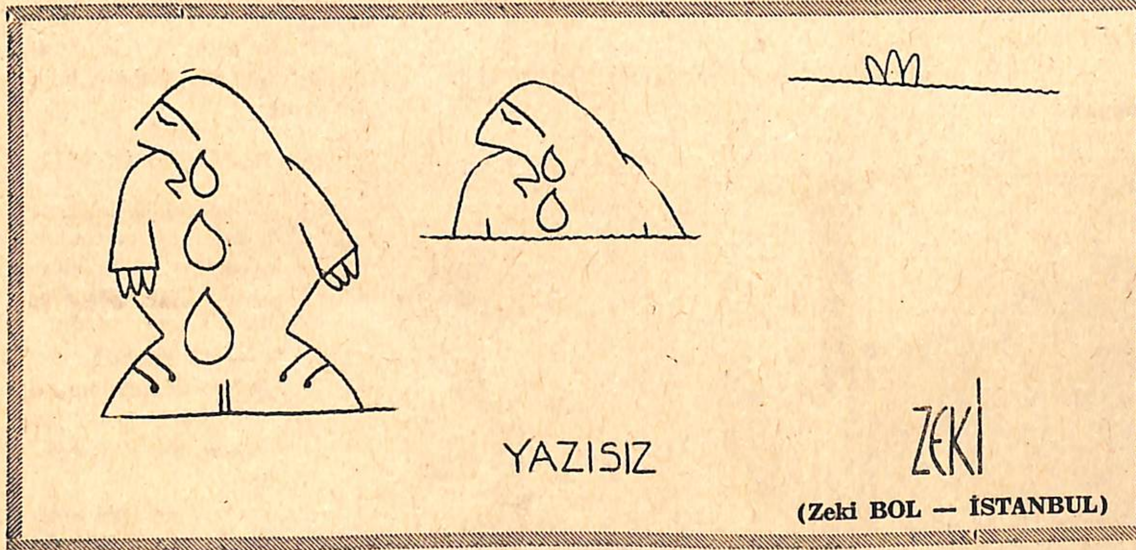
Adım Cengiz sanım bellidir.
Al aşağı ver yukarı yine ellidir.
Bacaklarım çarpık tenim benlidir.
İşte ben böyle garip biriyim.
Komando koydu arkadaşlar adımı.
Almadım Nurten'siz ben muradımı.
Bende sabredecek daha hal kaldımı.
İşte ben böyle garip biriyim.
Başım sıkışsa hemen kuşanırım.
Çok efkârlıyım hemen boşanırım.
Yalnız Nurten'im için yaşarım.
İşte ben böyle garip biriyim.

Sigaram yoksa ver bir sigara
Ucunuda nalla hem ardısıra.
Zaten keçileri koyverdik kıra.
İşte ben böyle garip biriyim.
Herkes deli diye alay ediyor.
Kozlarım elimde şansım yaver gidiyor.
Sadece Nurten beni candan ediyor.
İşte ben böyle garip biriyim.
Yine efkârlıyım sardı içimi burhan.
Kader arkadaşımdır Gangaster Orhan.
Nurten'imin aşkı içimde oldu bir tufan.
İşte ben böyle garip biriyim.

Gangaster ORHAN — ORDU

Bayramlaşma!...
(M. Cemal ARIĞ/K. MARAŞ)

(Zeki BOL — İSTANBUL)

MEYDAN-I AKSARAY

Aksaraydır adı meydânın
İşlenir günâhın sevâbın
Şâyet yoksa tahtın sarayın
Var ya senin şu Aksarayın

Şeytan tüyü vardır burada
Kimi oynar yazı turada
Hepsi ister ersin murâda
Ne istersen var Aksarayda

Değişmeyen çukur pazarı
Boşver kem gözleri nazarı
Sokakta dolaşan kızları
Hoşgör gezerler hızlıları

Yakındadır Yenikapısı
Lânga, Samatya, Kumkapısı
Bitmez İstanbul'un kapısı
Bu lâflar Aksaray yapısı

Dillerde dolaşır semtimiz
Külhandır abi, kardeşimiz
Bizim de var tabi derdimiz
Yanan yeraltı geçidimiz.

Lâleli, Beyazıt yakında
Her gece senin feryâdında
Sefâ sürer saltanatında
Gâzellerle dudaklarında

Hatıralar dolu sokaklar
Kolkola giden sarhoşlar
Kaldırımlardaki berduşlar
Burası Aksaray kardaşlar

Tüm Aksaraylılar adına
A.O.T.
Aksaray/İST.

TERBİYELİ KÖPEK

Köpeği ile trene binen yaşlı bayan, kompartmanda kitabını okurken piposunu tüttüren genç adamı uyardı:

— Beyefendi, lütfen piponuzu söndürün! Rahatsız oluyorum.

Adam kadına bakarken piposunu eline aldı ve:

— Bende sizin köpeğinizden rahatsız oluyorum bayan. Siz onu dışarıya çıkarırsanız ben de pipomu söndürürüm.

— Ben köpeğim dışarı çıkaramam ama siz piponuzu söndürebilirsiniz.

— Siz köpeği dışarı çıkarmadan ben pipomu söndüremem.

Kadın bu yanıtı alınca iyiden kızdı.

— Eğer piponuzu söndürmezseniz alıp pencereden atarım.

— O zaman ben de aynısını köpeğinize yaparım.

Kadın birden kalktı ve pipoyu adamın elinden kaptığı gibi dışarıya attı. Adam da ardından köpeği gönderdi. Kadın kızdı, bağırdı ve sonunda çantasından örgüsünü çıkarıp, işe koyuldu.

Adam bir süre okudu. Sonra kitabını kapatıp cebine soktu ve kalkıp pencereden dışarıyı seyretmeye koyuldu. Birden, aşağıda pencerenin tam altında koşan köpeği gördü. Köpek var gücüyle koşuyordu ve ağzında da...

Piposu vardı.

ATO . İSTANBUL

KİTAP SEVGİSİ

İki arkadaş konuşuyorlardı:

— «Boş zamanını nasıl değerlendiriyorsun»

— «Kitap okumakla.»

— «Hangi yazarın kitaplarını okuyorsun?»

—«Düne kadar her kitabı okuyordum, bugünden itibaren Frank'ın eserini okuyacağım»

—«Neden?»

«—Bugün içinden bir 100 liralık çıktı!.»

Attilâ Uçar . KAYSERİ

SUÇLU

İki kadın konuşuyordu.

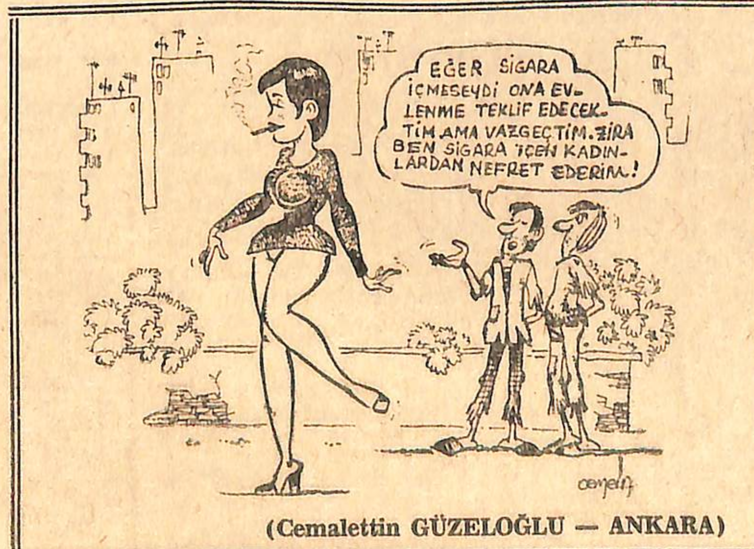
— Duyduğuma göre oğlunuz sınıfta kalmış. Doğru mu acaba ?

— Evet kalmış. Ama suç çocukta değil ki öğretmende..

— Suç neden öğretmendeymiş?

— Neden olacak şekerim. Avrupa ve Amerika'da bu kadar ünlü yıldız varken, kalkmış gökteki yıldızların ismini sormuş çocuğa.

Hilmi KURAN
Kiramettin Mah. Basmacı
Sokak No. 61 MUĞLA

(Cemalettin GÜZELOĞLU — ANKARA)

MUZ

Adam sordu:

— Muz sever misiniz?.

Kadın yanıtladı:

— İnsan kendini sevmez mi?..

Veysel KARASOY
PTT Memuru
Bostanlı — İZMİR

GÜLME NEDİR? ÇEŞİTLERİ NELERDİR?

GÜLME, insanın ağzını açarak neşeli ses çıkarmasıdır. Olabilir, veya şöylede olabilir, insanın dişlerini göstererek sevgi gösterisidir. Yok, yok olmadı, şöyle olsa daha edebî olur; insanın ağzını açmadan, dişlerini göstermeden gözleriyle ılık ılık bakmasıdır. Hayır bu da olmadı, şöyle olsa; saman altında su yürüterek, hiç yok yere birisinin ayağını kaydırdıktan sonra göz ve dudakla yapılan sessiz bir mimik hareketidir. Bu da olmadı ya, ama boş verin, gülmek değilmi maksat, her eşşek değildir at. Durup dururken gülmez insan, yoksa duyar sağır sultan.

Şimdide insan tiplerine göre, gülme çeşitlerine bir göz atalım. (Fazlaysa birini de bize at.) Koca enseli ve koca göbekli insanlar büyük kahkahalarla gülerler, gülme sebebi malumunuz, o kadar parayı bende alsam, bu küçücük gövdemle evvelallah bende gülerim.

Orta boylu yirmibeş yıldan beri aynı yemeği ve aynı kravatı takan memur gülmez, gülse bile nasıl güldüğünü kimse bilemez, çünkü o gülerken içi kan ağlıyordur.

Onbeş onaltı yaşında, daha ilkbaharın başında, genç kızların gülmesi kıkır kıkırdır. Sebebi ise kalbi fıkır fıkırdır, iltifatlı sözleri duyunca, kıkır kıkır gülerler, karşısındaki gencin kalbini fıkır fıkır kaynatırlar. Çünkü onlar için gülmek, bütün kalpleri fıkır fıkır fıkırdatmak ve sonra fıkır fıkır gülmektir.

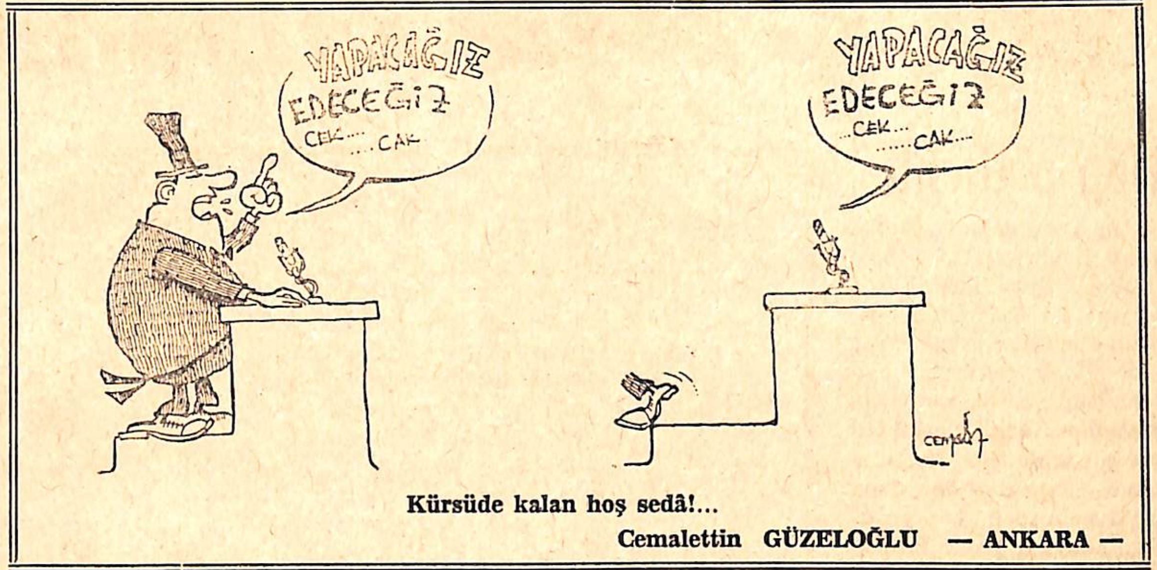
Hafiye gibi bir tip vardır, yaşı ve maaşı bilinmez, sebebi bu tip adamlar her yerde görünürler, fakat kimse onları görmez, anlıyacağınız, karda yürür izini belli etmez, dedi kodunun ebesi değil, dedesidir. İki yüzlüdür, birinde intikam almak isterse, ilk önce onun yüzüne güler, sonra dolaylı olarak başkasına size fırça attırır ve ağzını açmadan sinsi sinsi güler. Bu çeşit gülmeler tarihin bir çok kanlı sayfasında hâlâ gülmektedirler. Amma da edebiyatlı söyledim ha..

Bazı insanların gülünce gözleri güler, dışıda bana küfreder, böyle insanlar herkese gülerler ve «gülme komşuna seninde gelir başına» derler, her gün binbir nane yerler.

Birde insanları güldürmek için hiç gülmeyenler vardır. Mercekli bir gözlüğün arkasındaki iki gözle, kara kalemiyle, beyaz kâğıdıyla, altı saatlık kısa bir çalışma süresi içinde insanları güldürmeye çalışırlar, eğer yazıları yayınlanır ve halkını güldürebilmişse işte o zaman onlar sadece bir tebessüm derler. Hani ya o'da onların hakkı değilmi yani?

Tüm günleriniz Nasreddin Hoca ile olsun.

Aziz ÖZKULAK

Kürsüde kalan hoş sedâ!...
Cemalettin GÜZELOĞLU — ANKARA —

KİME BAKIYORMUŞ?

Kadın oğlunu azarladı:

— Oğlum hizmetçinin odasına anahtar deliğinden bakmaya utanmıyor musun?

— Anneciğim ama ben hizmetçiye bakmıyorum ki... Babamın hizmetçiyle ne yaptığına bakıyorum!..

Hilmi KURAN
Kiramettin mah. Basmacı Sokak No. 61 — MUĞLA

SİSMİK ARAŞTIRMA

Gece yarısı yatak odasında kaynanasının dolaşıp durduğunu gören yeni gelin kocasını uyandırarak:

— Bana bak, dedi annen gece yarısı bizim odada ne yapıyor?

Uyku sersemi olan genç damat merak etme karıcığım dedi herhalde sismik bir araştırma yapıyordur.

B. IŞIK
Yeşilyurt — İSTANBUL

ÇOK KÖTÜ

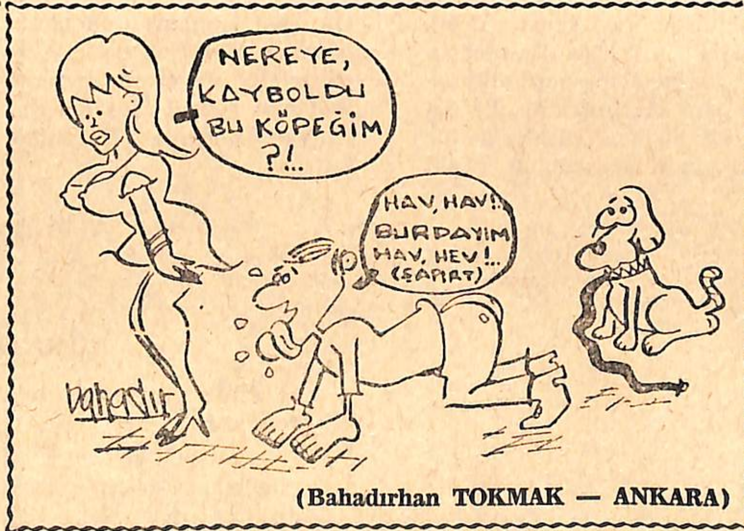
Bu genç yaşta olacak şey mi?
II. dünya savaşı olsa daha iyi
vesaire vesaire
anlat dedim adama
Yahu git başımdan dedi
Yahu anlat dedim
Git başımdan dedi
Gittim başından.
Meğer saçı dökülüyormuş!
cağız ceğiz
mıştım miştim
Bütün konuşmaları böyle bitiyordu.
Meğer adam
Politika ceğiz miştim cıymış.

— Karımı satıyorum, kaç para verirsin?

— Hiç.

— Anlaştık sattım gitti.

Kemal Angın
Keskin sok. No: 9/4
İçcebeci/ANKARA

(Bahadırhan TOKMAK — ANKARA)

SİGORTALI

Üniversiteyi kazandım
Ölmek mi?
Güleyim bari,
Unutma ki benim
Hayat sigortam var...

Aziz Özkulak/UŞAK

YÜRÜYÜŞ

Baba, ilkokuldan geç gelen oğluna sebebini sorunca çocuk Yeşilay derneğinin işçi aleyhine bir yürüyüşüne katıldıklarını çeşitli yaftalar taşıdıklarını anlattı.

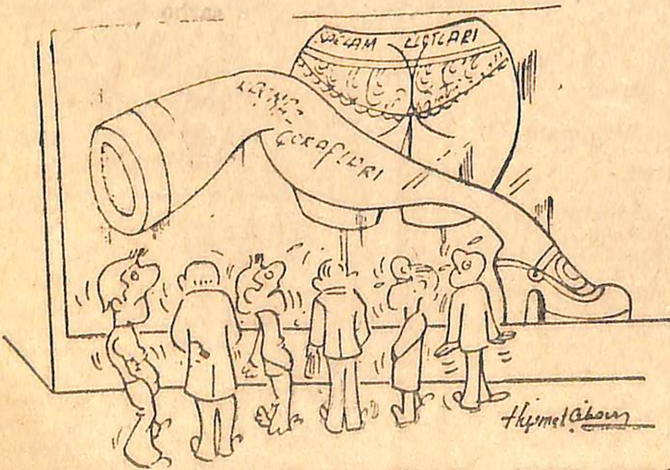
Babası:

— Peki senin taşıdığın yaftada ne yazılıydı bakayım?

— Şeyy... Şöyle bir yazı vardı benimkinde:

— Bu kadar aptal oluşumun sebebi, babamın alkolik olmasıdır.

Hilmi KURAN
Kiramettin Mah. Basmacı Sokak No. 61 MUĞLA

(Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ)

NE AİLE

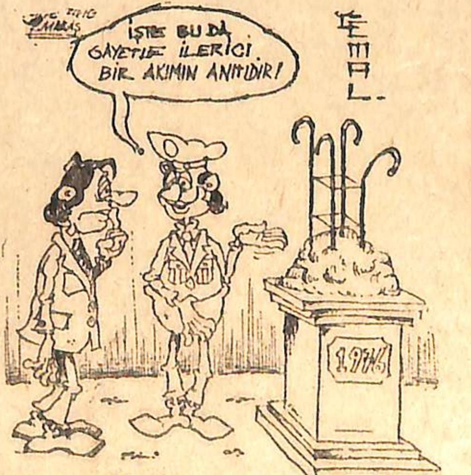
Bir tımarhanin kapıcısı dikkat ediyrdu, bir süreden beri, hastalardan birine hiç ziyaretçi gelmez olmuştu. Hasta tek başına hücresinde oturuyordu. Dışarı ile ilgisini kesmişti sanki bu durum çok tuhafına gittiği için gardiyan dayanamayıp sordu:

— Niye sana kimse gelmiyor? Hiç tanıdığın yakının, akraban, dostun, arkadaşın falan yokmu?

Adamcağız içini çekti:

— Var, hemde çok, ama hepsi burda şimdi.

Ali ANLI — İSTANBUL

M. Cemal ARIĞ K. MARAŞ

Bir Çizerin Kaleminden

Hep o türkü

Bir bayram daha yaşadık.. Kurban Bayramı. Daha nice bayramlar yaşıyacağız...

Ne var ki, Bayramlar da, bayram olmaktan yavaş yavaş çıkıyor gibime geliyor!..

Ben şahsen, bayramların, çocukluğum sona erdikten sonra, çocuklar için olduğunu anladım. Gerçekten de daha bayram gelmeden, bayramların üzüntüsünü yaşar büyükler. Nedenleri ortadadır. Ekonomiktir... Çocuklarsa bayramları dört gözle beklerler!.. Onlar için, atlı karıncaya binmek bile bir bayramdır.

Bana kalırsa, oturup yeniden bayram karikatürleri çizmek anlamsız. Bu konuda çok çizgilerim vardır. On ? onbeş yıl önce Akbaba'da çıkmış bir karikatürümü çıkarsam ortaya, çizgiler biraz eski kalsa da, konusu taptazedir... Gerçekten taze!.. Bunları çıkartıp... Karaköy'de, balık satar gibi satmak geliyor içimden.

«Hani ya, taze taze... bayram karikatürleri vaar...»

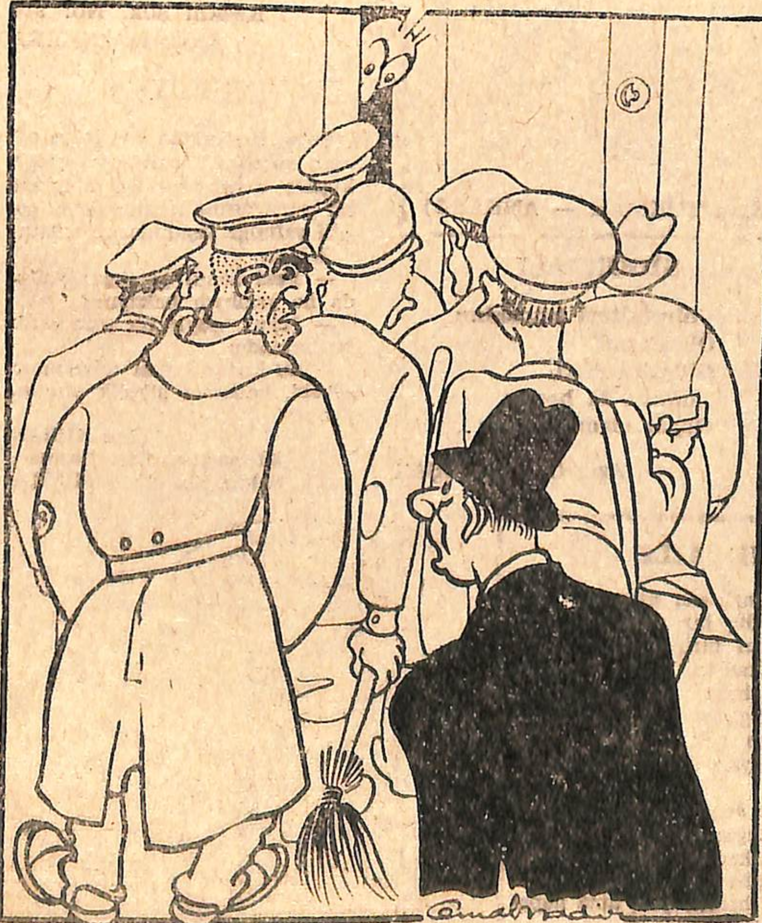

— Çok şükür İstanbul'da kömür dağıtılmaya başladı!...

İçinizde, «sen sanatçı değil, esnafsın o halde» diyenler çıkabilir. Amacım, karikatür satıp para kazanmak değil... Sadece bağırmak. Türkiye'de hiç birşeyin değişmediğini, (Eski tas, eski hamam) olduğunu haykırmak istiyorum. İşte, görür gibi oluyorum, çevreme toplanan yoksul insanları!... Bir koro oluşuyor.. Yoksullar korosu!..

Bayram gelmiş neyime
anam anam garibem...
Kan damlar yüreğime,
anam anam garibem!

İşte, iki örnek sizlere... Bu çizgiler 1943 de çıkmış.. Yıl: 1976 ... değişen ne?... Bu iki çizgi; büyük usta, Cemal Nadir'in ölümsüzlüğünü de ortaya koyması bakımından ilginçtir!...

— Afedersiniz Mehmet bey evdeler mi acaba?.

— Bayramını mı gutlayacahsın?.. Hele biyol de bahalım... Sen bekçü müsün, çöpçü müsün, postacı mısın, nesün?...

GEL DE GÜLME

Sizin çizgileriniz (yuvarlak) «Yuvarlak uç mu kullanıyorsunuz?» diye soran, genç amatör arkadaşa:

«Evet» diyemedim. Söyledim hangi uçla çizdiğimi. Gülmekten de kendimi alamadım. «Niçin gülüyorsunuz» dedi genç arkadaş. Gel de gülme.

Demek (Kırık çizgilere) sahip bir çizer kırık uç kullanacak!...

Aybaşı

Eyvah!
Geldi aybaşı..
Ev kirası
Elektrik parası
Gitti maaşın tamamı,
Değil yarısı..
Ve başladı memurun
Ağlamağa anası!.
Beddua mı edeceksiniz?
Birisine:
Demeyin,
Allahından bulası!
Deyin ki..
«Tez günde, memur olası!...»

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden
Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11

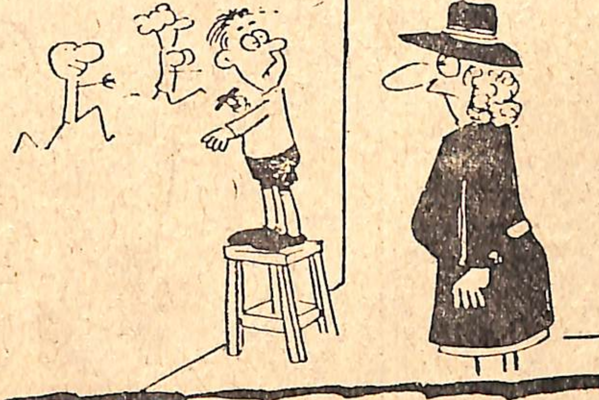
İLAN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş,
ABONE FİYATLARI : Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

dünya Karikatürleri — Aile Hikayeleri

-Galiba unutmak için içiyorsunuz beyim!..
Bu gün hanım gelecek..
karşılamağa gidecektiniz.

-Hizmetçinin arkasından
koşan babamdır...
Gerisini çizemedim,
odaya kapandılar!..

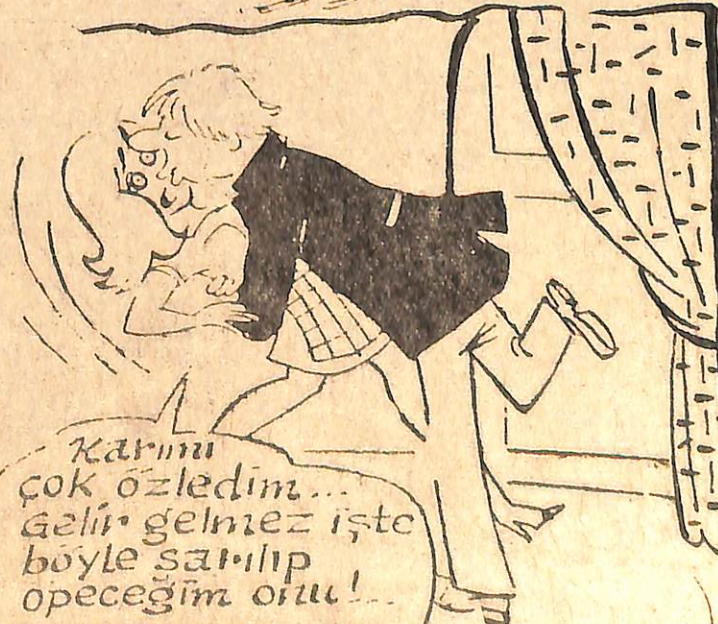
İşte, ben, bu oklava ile evliyim!..

Askerlik anılarını, bizi içine sokmadan anlatamaz mıydınız acaba?..

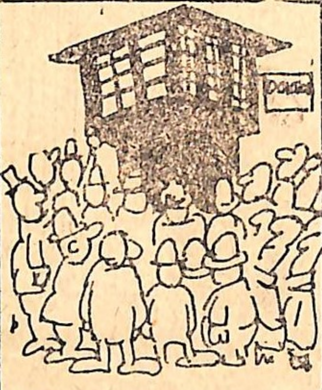

Bizim Mahalle

Aydın Aliustaoğlu

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

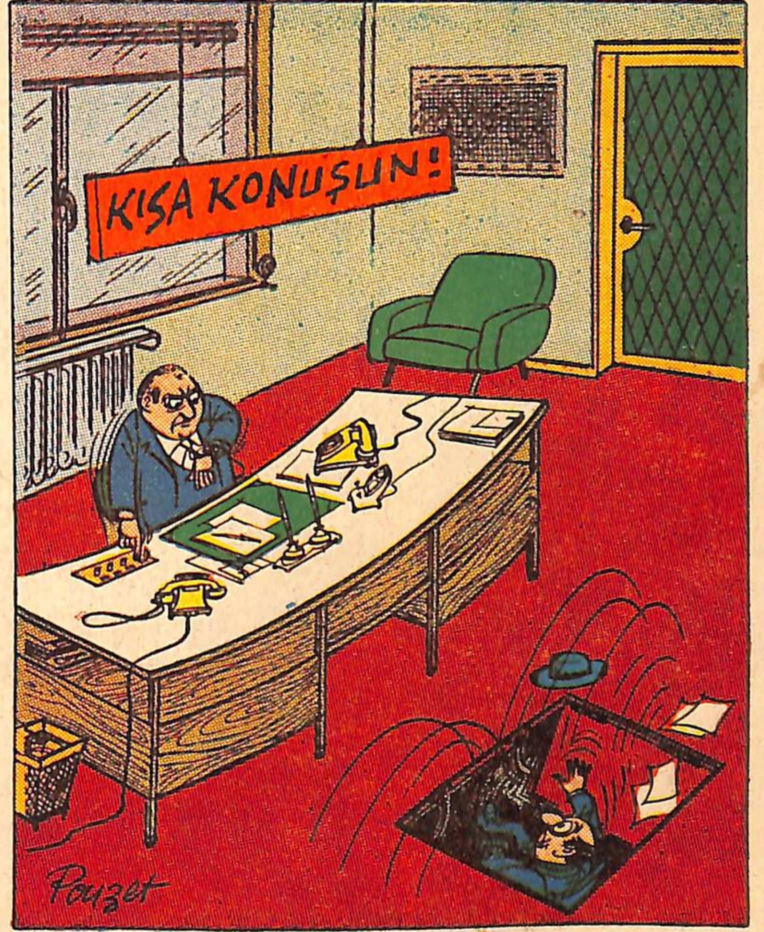
"Seçkinlerin giyimi"

Ak—112

Akbaba

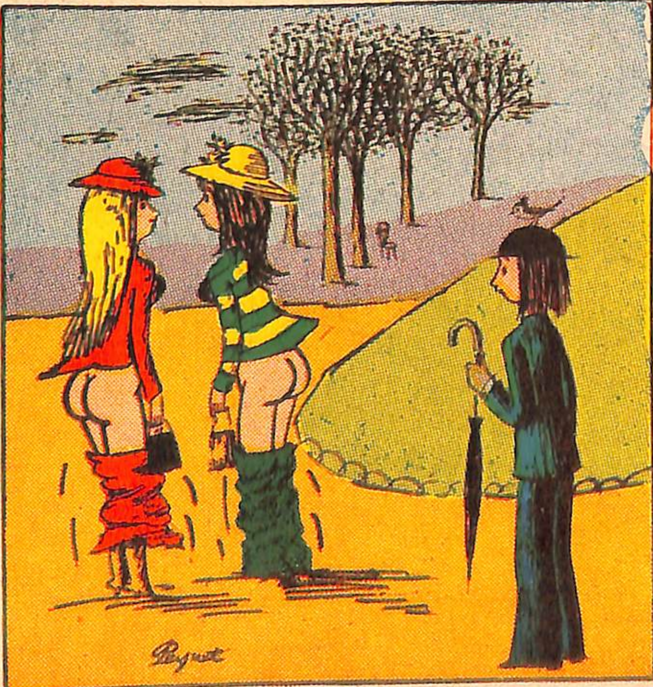

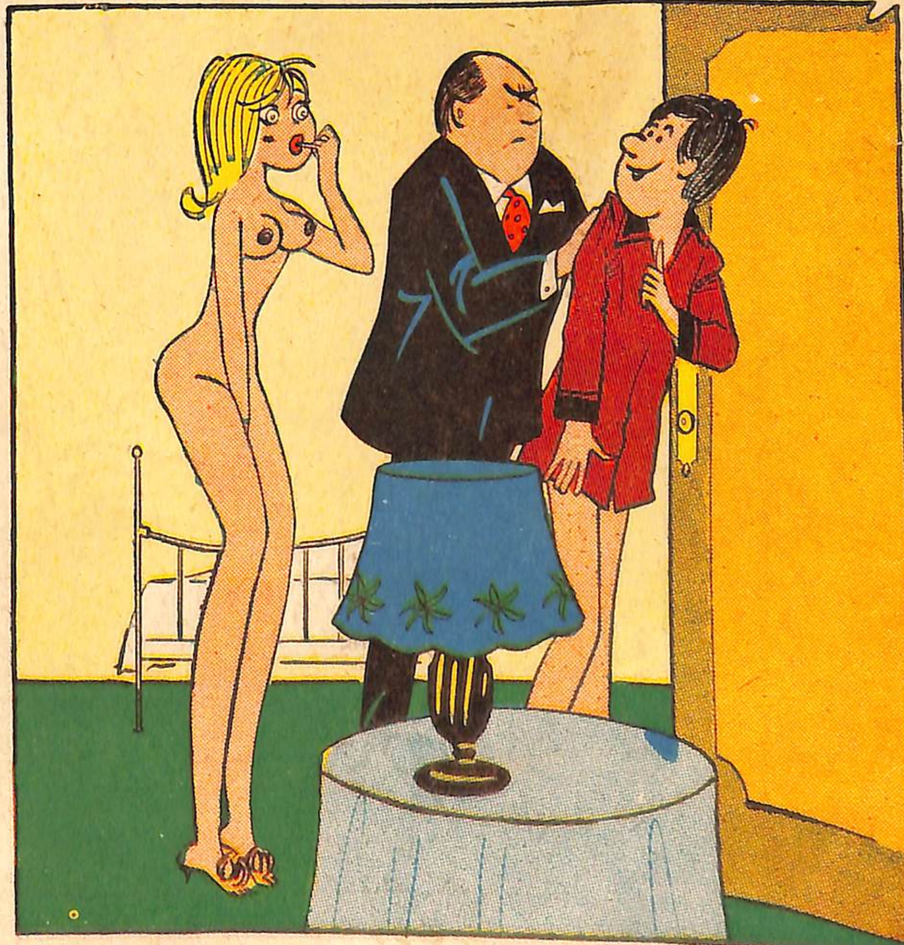
YAZISIZ

-NIŞANLISI ÇIPLAK KADIN RESİMLERİNİ ÇOK SEVİYOR DA!..

- AH, BU ERKEKLER.. BİZLERİ GÖZLERİYLE SOYUYORLAR!..

- BİR DAHA SENİ BU EVDE GÖRMEYEYİM!
- BİRAZ GEÇ GELİRSEN GÖRMEZSİN!..